
BM 8

Pro Archiuo Prouinciæ
et Prouincialj

CANONES CONGREGATIONVM GENERALIVM SOCIETATIS IESV.

Secunda editio.

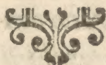

ROMÆ,
In Collegio Romano eiusdem Societatis.
Anno Domini. M. DC. XVI.

SVPERIORVM PERMISSV.

AD LECTOREM.

ECTOREM præmonitum hic eſſe volui de ratione ordinis tum Canonum, tum Decretorum Congregationũ generalium. Quæ videlicet Decreta, cum ex præſcripto Congregationis ſeptimæ generalis, ad faciliorem eorum communicationem, typis mandari debuerint, non omnia illa quidem, vt habentur in Actis Congregationum, communicare neceſſum fuit: ſed ea duntaxat, quæ tanquam leges aliquid præſcriberent, quod vel ad praxim, vel ad neceſſariam inſtructionem ſpectaret: adeoq. in eorum impreſſione nec numerus idem, nec ordo

seruari potuit, qui in prædictis Actis Cõgregationum. Hinc porro consequitur, quod præcipue ad vitandum errorem animaduerti oportebat, vt qui nunc recuduntur Canones, quasi Lex vniuersalis, promulgata (hoc enim inter se differunt) dum citant Decreta, vnde sunt excerpti, ad recentem hanc Decretorum editionem referri debeant, vbi proprium habent illa numerum, non autem ad Actorum ordinem. Ceterum eadem erit ratio formularum Congregationum omnium, auctoritate septimæ recognitarum, & auctarum: in quibus nimirum citabuntur Decreta eo numero, & ordine, quo proximè sunt edita coniunctim. Sicque deinceps confusionis causa erit nulla, simulque memoriæ consuletur. Romæ 21. Ianuarij, 1616.

Bernardus de Angelis Secretarius Societatis Iesu.

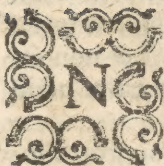
CANO-

CANONES
Ex Decretis Congregationum generalium extracti.

CANONES PRIMAE Congregationis generalis, auctoritate Quartæ recogniti.

Tit.6. d. 61. NOSTRI, qui ante ingressum in Societatem habebant beneficia, non cogantur ea relinquere ante professionem, nisi iubente Generali, Commissario, vel Prouinciali post primum annum probationis. Circa Exam. c. 4. §. 5. Beneficia quãdo relinquẽda.

Tit.6. d. 60. 2 Si quæ beneficia personis de Societate conferantur, siue curata sint, Exa. c. 4. §. 5. Quæ Beneficia nõ admittenda.

ſiue ſimplicia, ne admittantur.

Tit. 6. d. 64. 3 Solus Præpoſitus Generalis auctoritatem habeat regulas condendi: & alij eam duntaxat, quam ab ipſo acceperint. & cum ea ſi quid ordinabunt, tranſmittant Præpoſito, vt id examinet; & ſi videat expedire, confirmet.

Circa 1. p. Conſt. in procœ. decl. §. 1. Solus Generalis cõdit regulas.

Tit. 2. d. 1. 4 Conſtitutiones firmæ, ac ratæ habendæ, & etiam obſeruandæ ſunt, prout in exemplari originali Patris noſtri Ignatij habentur.

Procœm. decl. §. 1. Conſtitutiones firmæ habendæ.

Tit. 6. d. 30. 5 Sæculares, qui emittunt vota in ordine militari vocato Chriſti, poſsint ad Societatem noſtram admitti, licet credatur non emiſſuros profeſſionem apud nos.

P. 1. c. 3. §. 5. Ordo militũ Chriſti.

Tit. 6. d. 20. 6 In benedictione menſæ, & gratiarum actione ſequendus eſt vſus Romanus communis, & id in refectorio (nam in priuata, a & ſecunda menſa, antiqua conſuetudo retineri poteſt) & non ſedendo benedictio, & gratiarum actio fiat.

a Con. 4. d. 71.

Circa 3. p. Conſt. c. 1. §. 5. Benedictio mẽſę.

Tit. 6. d. 33. 7 Habeantur amici, qui protectionem ſuſcipiant Collegiorum; ſed nomina, quæ iuriſdictionem dicant, vitanda ſunt, ne aliquando eorum aliqui plus ſatis ſibi ſumant.

Circa 4. p. Conſt. c. 1. §. 3. Protectores.

Tit. 6. d. 42. 8 Concedenda eſt ſepultura in noſtris

P. 4. c. 1. §. 4.

ſtris Eccleſijs ijs, qui Collegiorum noſtrorum fundatores extiterunt, vel fundationes iuuerunt: Principibus etiam, & Prælatis, qui id voluerint. alijs autem perſonis, etiam benemeritis, non eſt id ſine facultate Præpoſiti Generalis concedendum. Quicunque tamen illi fuerint, non videntur ea officia pro eis publice dicenda, quæ pro noſtris fratribus defunctis dicere ſolemus: & obſeruetur ne cuiquam præiudicium fiat huiuſmodi ſepulturis; & vt nullus Noſtrum ſponte ſe offerat ad eam licentiam petendam, & ne ius ſepulturæ poſteri eorum, qui ibidem ſepeliuntur, acquirant.

Quibus ſepultura concedenda.

Tit. 6. d. 41.

[a] Declaratur in 4. Cong. d. 72.

9 [a] In morte Principum, quando pro eis exequiæ publicæ fieri ſolent per Eccleſias ciuitatis, poſſunt in noſtris Eccleſijs huiuſmodi exequiæ celebrari cum feretro ſine pompa; celebrando ſcilicet Miſſas, vel ſi vſus patriæ habet, etiam recitando Officium defunctorum modo noſtro ſimplici, vt fieri ſolet in ſepulturis Noſtrorum.

P. 4. c. 1. §. 4. Exequiæ Principū.

Tit. 6. d. 55.

10 Non expedit, vt Capellaniæ, quibus inſeruiunt Clerici ſæculares, quos Noſtri poſſint eligere, in noſtris Eccleſijs erigantur.

P. 4. c. 2. §. 4. Capellaniæ.

Tit. 6. d. 34. Can. 9. Cong. 2. 11 Modus imponatur ædificijs Domorum, & Collegiorum, quod in nobis est, vt sint ad habitandum, & officia nostra exercendum vtilia, sana, & fortia: in quibus tamen paupertatis memores esse videamur. vnde nec sumptuosa sint, nec curiosa. De Ecclesijs tamen nihil dictum est. P. 4. c. 2. §. 5. Aedificia.

Tit. 6. d. 19. 12 Nostris præscribendum non est, vt omnes in eundem locum orationis causa conueniant. quod de ordinaria oratione intelligitur, non de extraordinaria, quæ pro re nata publice ad tempus institui potest. [a] Cum Nouitijs tamen in oratione ante cœnam dispensari poterit, vbi Præpositus Generalis expedire iudicauerit. P. 4. c. 4. §. 3. & 4. Orare simul.

a Cong. 4. d. 70.

Tit. 6. d. 31. 13 Initio concionum semper salutetur B. Virgo, siue procemium præmittatur, siue non. Superpelliceo autem vtendum est inter concionandum; stola vero iuxta patriæ morem adhibeatur, vel non. In lectionibus sacræ Scripturæ ad populum superpelliceum est adhibendum, [b] nisi in ijs regionibus, & locis, vbi in huiusmodi lectionibus non est superpellicei vsus. P. 4. c. 8. §. 3. Conciones.

b Cong. 4. d. 14.

Tit. 6. d. 58. 14 Christiana doctrina canendo doceri potest, vbi ad maiorem ædificatio- P. 4. c. 8. §. 6. Doctrina Christiana.

tionem

tionem id fore obſeruabitur.

Tit.6.d. 39. 15 Cathedræ publicæ in Vniuerſitatibus, aut alibi, cum ea diſceptatione ſuffragiorum, & oppoſitione, quæ ſolet fieri, non ſunt admittendæ: ſi tamen ſponte offerantur ab Vniuerſitatibus, aut Rectoribus earum, & gratis prælegatur, nec quiſquam ſe opponat, cum quo ſit diſceptandum, admitti poſſent conſulto Generali. P.4.c.12 & 14. Cathedræ in Vniuerſitatibus.

Tit.6.d. 44. 16 Proponi, & dari poſſent munuſcula quædam (quæ præmia vocantur) ſcholaſticis externis, vt ea ratione inflammentur ad ſtudia literarum: dummodo fratribus noſtris ne dentur, nec externis noſtro ſumptu: & ſeruetur modus honeſtus, & religioſus. P.4.c.13 §.3. Præmia ſcholaſticis.

Tit.2.d. 21. 17 Conſtitutio Capitis decimi ſexti quartæ partis, pertinens ad correctionem externorum ſcholaſticorum, vt iacet, eſt retinenda, & ſeruanda: ſicubi tamen neceſſe fuerit, poterit diſpenſare Præpoſitus Generalis. P.4.c.16 §.5. Corrector.

Tit.6.d. 46. 18 In ſcholis noſtris, cum Vniuerſitatum curam ſuſcipimus, eos etiam admittere debemus, qui à Societate poſt emiſſa vota defecerunt, niſi ex admiſſione graue ſcandalum ſequeretur: de quo iudex erit Præpoſitus Prouincialis. P.4.c.17 §.3. Dimiſſi quãdo ad ſcholas admittendi.

Qua

Tit.6. d. 52. 19 Quæ insignia ferre debeant Doctores, & Magistri de Societate in Vniuersitatibus, cum publicis actibus præsident, pertinet ad Præpositum Generalem determinare, vt ipse Constitutiones Vniuersitatum declaret. Non autem incommodum est, si Nostri in his publicis actibus portent aliqua insignia, in pileo præsertim, vt sunt fila illa serica, quæ ponuntur in medio pilei. P 4. c.17 §. 8. Insignia doctoratus.

Tit.2. d. 22. 20 Constitutiones quintæ partis circa professiones emittēdas seruandę sunt, nec ceremoniæ addendæ. Circa 5. p. Const. c.3. §.2. Ceremoniæ in professionib.

Tit.6. d. 59. Can. 20. Cong. 2. 21 Institutio puerorum in doctrina Christiana, præter id quod ad probationes pertinet, valde commendatur professis, vt hoc pium opus, iuxta literarum Apostolicarum, & Constitutionum rationem exequantur. Pater quidem noster Ignatius iniunxit singulis professis, vt semel per quadraginta dies id facerent. 5. p. c.3. §. 3. Votum de pueris instruendis.

Tit. 6. dec.53. 22 Vota, quæ Nostri cum adhuc essent in sæculo emiserunt (agitur autem de alijs, quam de Religionis determinatæ) in nostra Societate suspensa sunt, etiamsi per professionem non tollantur: & ita obligationem eorum cessare, dum in Societate manent, intelligatur. P.5. c.4. Vota sæculi suspensa.

Ea

Tit.6. d. 16. 23 Ea indumenti ratione vtantur Coadiutores temporales, qua ipsi à nostris Sacerdotibus, & à sæcularibus hominibus distinguantur; sitque vestitus eorum honestus iuxta morem patriæ. [a] & pileorum quidem ratio Generalis arbitrio relinquitur, sic tamen vt prædicta distinctio seruetur. Circa 6. p. Const. c.2. §.15 Coadiutorum habitus.

a Cong.3 dec. 32.

Tit.6. d. 35. 24 Nostri barbam ne nutriant. Barba.

Tit.2. d. 25. Can. 24. Cong. 2. & Can. 9. Cong.3. 25 Seruanda est Constitutio tertij capitis sextæ partis, quæ dicit; Vesperas cantari posse, non item Missam; & non nisi ex grauissima causa dispenset Præpositus Generalis, vt Missa cantetur, & id tantum Dominicis diebus, & festis. P.6. c.3. §. 4. Cātus missæ, &c.

Tit.6. d. 16. 26 Coadiutores temporales, qui inseruiendi Missis officium habent, clericali pileo vtantur. Quod si alicubi expedire iudicetur, vt dum inseruiunt, superpelliceo vtantur, petatur facultas à P. Generali. P.6. c 3. lib. B. Pileus pro inseruientibus sacro.

Tit. 6. d. 30. P.6. c.2. §. 15. 27 Obseruetur circa vestitum Sacerdotum mortuorum, quod de viuentibus dicitur in Constitutionibus; vt scilicet vtamur eo modo, quo Sacerdotes honesti eius regionis, in qua versamur, vti solent. Fratres vero, qui Sacerdotes non sunt, sepeliantur eo modo P.6. c.4. §. 3. Defunctorum habitus.

induti,

induti, quo alij Clerici honesti, qui Sacerdotes non sunt, sepeliri solent. [a] Poterit tamen P. Generalis dispensare, vbi visum illi fuerit magis in Domino expedire ad communem ædificationem, vt non Sacerdotes in eo vestimenti genere sepeliantur, quo dum viuerent, vtebantur. Quod autem attinet ad Officium pro defunctis, Constitutiones seruentur, vbi in Ecclesia nostra funus celebratur, & numerus sufficiens Nostrorum erit: vbi enim alterutrum deesset, possent externi vocari ad funera Nostrorum.

a Cong. 4. dec. 2.

Tit. 6. d. 6 28 Si Præpositus Generalis extra Vrbem mitteretur, vel sponte iret, non ad tempus breue, arbitrio ipsius relinquendum est, an aliquos ex Assistentibus secum habere debeat, nec ne, prout negotia conficienda erunt plura, vel pauciora: vt socium tamen semper aliquem eorum apud se habere deberet.

Circa 8. p. Const. c. 1. §. 7. Assistẽtes cũ Generali Romã exeunte.

Tit. 6. d. 32. 29 Poterit Præpositus Generalis Prouincialibus iniũgere, vt quotannis visitent Domos, & Collegia suarum Prouinciarum, vel eorum arbitrio id relinquet; & ipsemet Constitutiones in hac parte interpretetur.

P. 8. c. 1. §. 7. Prouinciales visitẽt quotannis.

Tit. 6. d. 27. 30 In mensa Sacerdotes præcedent alios

P. 8. c. 7. §. 2.

alios ad eum gradum non promotos: inter ipſos autem Sacerdotes, aut inter cæteros, qui Sacerdotes non ſunt, nullus ordo conſtituatur. *Ordo in menſa.*

Tit. 6. d. 37. 31 De carceribus tenendis ius quidem eſt penes Societatem, vſus autem Præpoſito relinquitur. *Circa 9. p. Conſt. c. 3. §. 10 & 11. Carceres.*

Tit. 1. d. 1 Can. 23. Cong. 4. 32 Non expirat poteſtas Prouincialium & aliorum officialium per mortem Præpoſiti Generalis, nec per electionem noui: neque licet eidem Præpoſito mutare huiuſmodi officiales ([a] qui ab ipſo Generali creantur) vſque ad diſſolutionem Congregationis, niſi eidem Congregationi aliquem eſſe mutandum videretur. *P. 9. c. 3. §. 18. & 15. Prouinciales, &c. non expirãt in morte Generalis.*

[a] Cõg. 4. dec. 69.

Tit. 6. d. 12. & 13. Can. 35. Cong. 2. 33 Commiſſarij non erunt officiales ordinarij, ſed prout viſum fuerit Præpoſito Generali expedire. Poſt mortem vero Præpoſiti expirat (in [b] Europa) Commiſſariorum poteſtas. Nec ratione officij ſuffragium habebunt ad electionem noui Præpoſiti, niſi alioqui eligerentur inter illos ternos de ea Prouincia, in qua verſabuntur tempore Congregationis Prouincialis; ad quam vocari debebunt, & eligi poterunt, vt veniant ad Congregationem generalem. *P. 9. c. 3. §. 20. Commiſſarij.*

[b] Cong. 4 Can. 23.

Cum

Tit.6.d.3 34 Cum dicatur capite quarto nonæ partis, prouidentiam Societatis circa Præpositum Generalem esse primum circa externa; secundo circa corpus, tertio circa animam: & in capite sequenti dicatur, quod per Assistentes exerceat Societas hanc prouidentiam, qui in tribus dictis dicent & facient, quod in Domino iudicauerint expedire: Declaratur, quod verba illa, Dicere, & Facere, ita sunt intelligenda, vt coniunctim ad tria referantur; Facere quidem, & Dicere, ad duo priora; Dicere vero, idest Admonere per personam ad id deputatam, ad tertium tantum. P.9.c.4. §.2. 3.et 4.et c.5. §.2. Auctoritas Assistẽtium circa Generalem.

Tit.6.d.5 35 Sine consensu Societatis non potest dimitti officium Assistentis, etiam ob aduersam valetudinem in aere Romano. quod si per Societatem id licebit, Constitutionum ordo in alio substituendo seruetur. P.9.c.5. §.3. Assistentis aduersa valetudo.

Tit.6.d.7 36 Si Pontifex quempiam ex Assistentibus aliquo mittere vellet, discretioni Generalis relinquitur, an eum informare debeat, vt potius alium mittat: vt plurimum tamen informari ab eo Pontificem oportet. P.9.c.5. §.3. Assistens quando à Pontifice mittitur.

Tit.6.d.4 37 Si mittatur Assistens à Præposito extra locum, in quo ipse residet; non P.9.c.5. §.3.li.A.

se ex-

ſe excuſare debet, ſed obedire. Ipſius tamen Præpoſiti erit Conſtitutionum meminiſſe, quæ non eſſe facile ablegandum quempiam Aſsiſtentium ſtatuunt. Quando à Generali.

Tit.6.d.8 38 Si male ſe gereret Aſsiſtens, adeo vt indignus videretur eo loco; poſſet interim ſuſpendi ab officij executione à Præpoſito Generali: non tamen omnino remoueri, niſi de conſenſu Societatis, iuxta Conſtitutiones. poterit tamen alius à Præpoſito conſtitui, prout illæ dicunt in caſu mortis, & diuturnæ abſentiæ. P.9. c.5. §.3. Aſsiſtens quãdo male ſe gerit.

Tit.6. d. 10. 39 Licet in vnam perſonam coincidere poſsit Secretarij & Aſsiſtentis officium, melius eſt tamen diuerſis perſonis hæc officia committi. P.9.c.6. §.8. Secretarius ne idẽ ſit qui Aſsiſtens.

FOR-

Cong. 1. Tit. 6, d. 23. & Cong. 3, dec. 70.

FORMVLA VOTORVM simplicium,

Circa p. 6. Const. c. 2. §. 3. & p. 10. §. 6.

Quæ professi emittunt post professionem iuxta Constitutiones, extracta ex prima Congregatione generali, & recognita a tertia.

GO N. professus Societatis Iesu promitto Deo omnipotenti coram eius Virgine Matre, & tota curia cœlesti, & coram R. P. Præposito Generali, vel coram N. locum Generalis Præpositi tenente, nunquam me acturum quacunque ratione, vel consensurum, vt quę ardinata sunt circa Paupertatem in Constitutionibus Societatis, immutentur, nisi quando ex causa iusta rerum exigentium videretur paupertas restringenda magis.

2 Præterea promitto, nunquam me acturum, vel prætensurum, ne indirecte quidem, vt in aliquam prælationem, vel dignitatem, in Societate eligar, vel promouear.

3 Promitto præterea, nunquam me

cura-

curaturum, prætensurumve extra Societatem prælationem aliquam, vel dignitatem; nec consensurum in mei electionem, quantum in me fuerit, nisi coactum obedientia eius, qui mihi præcipere potest sub pena peccati.

a Cōg. 3. d. 70. 4 Tum si quem sciam [a] aliquid prędictorum duorum curare, vel prætendere, promitto illum, remque totam me manifestaturum Societati, vel Præposito eius.

5 Insuper promitto, si quando acciderit, vt hac ratione in Præsidem alicuius Ecclesiæ promouear: pro cura, quam de animæ meæ salute, ac recta muneris mihi impositi administratione gerere debeo; me eo loco, ac numero habiturum Præpositum Societatis Generalem, vt nunquam consilium audire detrectem, quod vel ipse per se, vel quiuis alius de Societate, quem ad id ipse sibi substituerit, dare mihi dignabitur. Consilijs vero huiusmodi ita me pariturum semper esse promitto, si ea meliora esse, quam quæ mihi in mentem venerint, iudicabo: omnia intelligendo iuxta Societatis Iesu Constitutiones, & Declarationes. In tali loco, tali die, mense, & anno, &c.

CANONES SECVNDAE *Congregationis generalis, au-ctoritate Quartæ reco-gniti.*

Dec.61. Cong.4.

Dec.19. VRETVR, vt in quauis Prouincia Domus aliqua probationis, vel coniuncta Collegio (in habitatione tamen distincta) vel separata quam cito commode fieri poterit, instituatur: & biennio, ac bene probentur Nouitij, non literarum, sed mortificationis, ac profectus spiritualis studio vacando. In secundo tamen anno posset à Prouincialibus, ex commissione Generalis, circa studium dispensari, habita ratione personarum, locorum, & temporum, prout in Domino expedire iudicabitur. Nouitij vero non modo ad vota emittenda non sunt hoc biennio instigandi, sed si sponte emitterent, non sunt admittendi ad ea renouanda cum alijs, qui biennium expleuerunt; sed seorsum ab illis ipsi Nouitij simul inter se id faciant.

Circa Examen.c.1. §. 12. & 13. Domus Probationis.

Cong. 2. 4.ad.73.

D. 104. 2 Nomen illud honorificum, Don, vbi est insigne nobilitatis secularis, de

Exa.c.4. §. 7. Don.

Socie-

Societate noſtra omnino tollatur.

Dec. 28. & 22. 3 Circa diſtributionem bonorum ex patrimonijs fratrum noſtrorum prouenientium; qui ea in ſubſidium Societatis dare cupientes, Præpoſiti Generalis iudicio diſpenſationem relinquunt; probatur quod idem P. Præpoſitus ſenſit, vt ſcilicet ſeruetur Conſtitutio capitis primi partis tertię, expreſſe mentione facta illorum verborum, quæ in eadem Prouincia diſtributionem faciendam inſinuant. Et ea quæ continentur quarto capite Examinis de diſpoſitione bonorum, ita intelligenda ſunt, vt inſtructio quædam generalis ſit, & lex, qua Noſtri debeant bona ſua in veros pauperes diſtribuere, pro deuotione tamen ſua. Quæ vero in parte tertia, capite primo, paragrapho nono continentur, intelligãtur in particulari de illis bonis, quæ fratres in beneficium Societatis, ſiue in particulari, ſiue in generali diſtribuere ex ſua deuotione volunt. In quo caſu, ſi Rectores, & Prouinciales, iuxta Declarationem eiuſdem loci, illis repræſentent, perfectius eſſe, vt bona ſua diſpoſitioni Præpoſiti Generalis relinquant; tunc declaratum eſt, vt hæc bona in eadem Prouincia tantum, & non alibi P.

Circa 3. p. Conſt. c. 1. §. 9. Diſtributio bonorum.

Can. 3. Cong. 3. In exa. c. 4. §. 1.

Generalis debeat diſtribuere. & ad hanc legem & intellectum, quæ in nona parte, capite tertio, paragrapho ſexto habentur, interpretanda ſunt; ſi quo pacto de noſtris fratribus intelligi poſſunt. Quod ſi aliquis imperfectionem ſecutus, particulari alicui Societatis noſtræ loco extra Prouinciam applicare bona ſua velit; proponendum erit illi, vt diſpoſitioni Præpoſiti Generalis relinquat qui ea diſtribuet iuxta formam ſuperius præſcriptam: alias ea bona à Societate noſtra non admittantur; ſed ea teneatur ipſe in veros Chriſti pauperes extra Societatem diſpenſare. ſi vero ea alicui Collegio intra Prouinciam aſſignauerit, ſit in manu Prępoſiti Generalis poteſtas probandi eam applicationem, vel improbandi. Atque in hunc modum Conſtitutiones hæ poſthac conciliandæ, atque obſeruandæ ſunt.

Dec. 79. 4 Caſus reſeruati, qui à R. P. noſtro Lainez editi ſunt, retineantur. Declaratio vero, & ampliatio, vel reſtrictio caſuum ſpectat ad R.P. Generalem. P.3.c.1. §.11. Caſus reſeruati.

Dec. 13. 5 In ſingulis Prouincijs vbi & quando commode fieri poterit, curetur ſaltem vnum inſtitui Seminarium Societatis perfectum, ad formandos Profeſſores Circa 4. p. Conſt. in proœ. §. 1.. Seminaria Noſtrorum.

& alios

& alios operarios vineæ Christi, in humanioribus literis, Philosophia, & Theologia, vt toti Prouinciæ postea sufficiãt: sed vbi nostri docendi munus obituri sunt, paulatim, non præpropere, huic negotio promouendo dent operam.

Dec. 11. Cong. 3. d. 30. 6 Adhibeatur in posterum moderatio in multitudine Collegiorum admittenda: rogatque P. Præpositum Generalem Congregatio, & serio commendat, vt potius applicet animum ad roborandam, & ad perfectionem adducenda Collegia iam admissa, quam ad noua admittenda. E si quæ ex ijs, quæ offeruntur, admittenda existimaret, eiusmodi sint, vt ad commune bonum Ecclesiæ Dei magnum momentum habitura videantur: & quoad eius fieri possit, ita dotata, vel eam rerum vitæ necessariarum commoditatem habentia, vt nõ tantum operarij sustentari possint, sed & is etiam numerus scholasticorum, iuxta formulam datam pro accipiendis Collegijs à R. P. Nostro Lainez, qui pro Seminario sit eidem Collegio futurus ad sui conseruationem: nec admittantur, licet hæc omnia suppeterent, si non haberet Societas Rectores, ac Magistros, & demum operarios in vita, & doctrina

P.4. c.2. §. 1. Multiplicitas Collegiorum.

Infra in formula acceptandorum Collegiorum.

idoneos, vt huic muneri posse satisfacere, auditis Assistentium sententijs, iudicaret; & quidem sine aliorum Collegiorum detrimento.

Dec. 90. Can. 6. Cong. 3. 7 Si qua Collegia sint hactenus absque sufficienti dotatione fundata, in quibus nec Nostri legant, nec scholasticos alant; poterunt tamen illa hac ratione retineri, si ex fructibus videlicet eorum, per publicam aliquam personam conseruatis, detur opera vt plene fundentur. Nostris tamen interim bonis illis non vtantur, sed ex eleemosynis viuant; ac simul dent operam, vt prædicta Collegia sufficienter etiam aliunde dotentur. P. 4. c. 2. §. 2. Collegia non bene fundata quo modo retinenda

Dec. 78. 8 Vniones beneficiorum, quæ curam animarum habent, non admittantur. P. 4. c. 2. §. 4. Vniones beneficiorum.

Dec. 103 Can. 11. Cong. 1. 9 Ad R. P. Generalem referenda est forma, & modus ædificiorum nostrorum construendorum, vt ille iuxta Decretum præteritæ Congregationis, quod sibi in Domino visum fuerit, statuat. P. 4. c. 2. §. 5. Aedificiorum idea ad Generalem.

Dec. 101 10 Procuratorem, qui negotia agit cum externis, vel Romæ, vel alibi, alere debent ij, quorum negotia agit. Prouinciales vero, Commissarios, Generalem P. 4. c. 2. §. 5. Expensæ pro Generali, Prouinciali, Commissario, &c.

lem etiam ipſum, alet ea Domus, vel Collegium, vbi erunt. Quibus quando in itinere fuerint, expenſas facient ij, quibus erit bono illud iter, ſi tamen pro Societatis gubernatione, vel negotijs iter faciunt.

Dec. 102 11 Pro Solicitatore, pro Aduocato, pro Procuratore, & alijs officialibus externis; ſi quid præterea ad actionem, vel expeditionem alicuius negotij, vel literarum Apoſtolicarum, vel Regiarum, & huiuſmodi aliarum, expendetur; id ſoluere debent ij, in quorum gratiam illud fuerit expenſum. P.4. c.2. §. 5. Expenſæ pro Procuratore, & Solicitatore.

Dec. 39. 12 Ne plures in Collegijs teneantur, quam ali poſſint, ſiue ex reditibus, ſiue ex eleemoſynis conſuetis. P.4. c.2. §. 6. Non plures alātur

Dec. 23. Can. 5. Cong. 4. 13 Seminaria Epiſcoporum gubernanda ne admittantur. Si tamen fundatio perpetua, & inſignis eorum ita fieret, vt ſimul etiam coniunctum Collegium noſtrum valde promoueretur, vel de nouo inſtueretur, & abundaret Societas operarijs idoneis, & libera eidem gubernatio committeretur; poſſent, ex diſpenſatione Præpoſiti Generalis, & nō aliter admitti. Non dentur tamen huiuſmodi Seminarijs ſeparati Præceptores ab ijs, qui in Scholis noſtris pro Socieṭa- P.4. c 3. lit. B. Seminaria Epiſcoporū quando admittenda.

cietatis nostræ Instituto prælegunt.

Dec.83. 14 Quamuis in Constitutione capitis quartj, quartæ partis designentur festa Paschæ, ac Nautiuitatis Domini, quibus renouent vota Scholastici: tamen cum colligi posit ex declaratione eius loci, potestatem esse in Superiore Rectoris immediato, in aliquo particulari casu mutandi illa festa; facile interpretari possumus, in Generali Præposito esse facultatem in vniuersum illa festa mutandi: quod traditio vniuersalis à tempore ipsius Patris nostri Ignatij, vsu, & consuetudine hactenus corroborata confirmat. P.4. c.4. §. 5. Renouatio Votorũ quando facienda.

Dec.84. 15 Rectores cum teneantur ex Cõstitutione, & Declaratione capitis decimi partis quartæ, Doctrinam Christianam legere vel docere per quadraginta dies, per se vel per alium id præstare debent intra annum, postquam officium Rectoris inierit, continenter quadraginta diebus, vel interpolatim; primo quidem, quemadmodum doceri solent pueri, deinde etiam per conciones, si ita Superior censuerit. Præter illum annum, eo quidem nomine non tenebitur Rector; sed alio poterit communi, vt in quodam Decreto definitum est de P.4.c.10 §. 10. Ad Doctrinam Christianam quãdo Rectores tenentur.

Infra Can. 20.

Pro-

Professis, & Coadiutoribus formatis.

Dec.85. 16 Ex Declaratione vltima capitis decimi quartæ partis colligitur, illas intelligi Constitutiones esse legendas, quæ sunt propriæ Scholasticorum nostrorum. Illæ vero, cum contineantur in regulis Scholasticorum, fit vt illæ regulæ sint legendæ publice bis aut ter singulis annis. Eas autem curabit P. Generalis, si opus fuerit, emendandas. P.4.c.10 lit. L. Regulæ Scholasticorũ quando legẽdæ

Dec.88. 17 Non expedit, vt breues cursus Artium, vel Theologiæ instituantur: sed si qui ex ijs, qui futuri sunt Coadiutores spirituales ad altiora studia non videantur promouendi; ij humaniorum literarum studio, & compendio Dialectices contenti sint: quibus studijs instructi casus conscientiæ audire poterunt. P.4.c.15 §.2.et 3. Breues cursus artiũ.

Dec.89. 18 Non probatur, vllum ad aliquam in nostris Vniuersitatibus facultatem esse promouendum, quam Nostri non profiteantur. P.4.c.15 §. 4. Vniuersitatum nostrarum promotiones.

Dec.91. 19 Quemadmodum hactenus factum est in quibusdam locis, vt Nostri ita examinent promouẽdos ad ordines, aut curæ animarum, verbo Dei, vel confessionibus audiendis proficiendos; P.4.c.15 §. 4. Examina sacerdotũ externorum.

vt simul iudicium ferant de illorum sufficientia, & admissione; ita de cetero ne fiat: quandoquidem iudicamus non esse consentaneum nostro Instituto.

Declar. in 4. Cong Can. 7.

Quod si examinandi ministerium effugere nulla ratione possimus, illud tamen retineamus, vt iudicium de admittendis, vel non admittendis non feramus: sed illud omnino Prælatis relinquamus. possit tamen dispensare R.P. Generalis, vbi hoc vtile, & expediens esse in Domino iudicauerit.

Dec. 77. Can. 21. Cong. 1.

Circa 5. p. Const. c. 3. §. 3. lit. B. Ad Doctrinam Christianam quando tenetur Professi, & Coadiutores.

20 Quiuis Professus quatuor vel trium votorum post editam professionem, quiuis etiam Coadiutor spiritualis formatus post sua vota, intra annum per quadraginta dies continuos, vel interpolatos Doctrinam Christianam pueros atque rudes personas docere teneatur. Præterea vero hoc tam sanctum exercitium visum est admodum R P Generali commendandum, ne nullo vnquam tempore illius obliuio in nostros animos irrepat, cum illud in votorum nostrorum formula cōplectamur. Curet itaque idem R.P. Generalis, vt Nostri frequentius, quemadmodum ipsi in Domino expedire visum fuerit, in hoc tam pio opere exerceantur.

21 Con-

Dec. 48. 21 Congregatio, totius Societatis nomine, cessit cuicumque iuri, prouenienti ex concessione Concilij Tridentini, ad habenda bona immobilia in communi, in Domibus Professorum, vel eorum Ecclesijs; vt iuxta nostras Constitutiones, & vota, quæ post professionem emittuntur, paupertatem in professis, ac ipsorum Domibus retineremus.

Circa 6. p. Const. c. 2. §. 2. Cessio iuris bonorũ immobilium.

Dec. 75. 22 Quamuis ex eleemosynis viuat Societas, & opus bonum sit eleemosyna Societati collata, atque ad bona omnia inducere quosuis possimus; tamen ad maiorem ædificationem, paupertatis nostræ sinceritatem, & puritatem, placuit præcipere Nostris omnibus, vt nulli externo suadeant (nam de Nostris in Constitutionibus, & Decretis dictum est) vt nobis potius quam alijs pauperibus dent eleemosynam; sed contenti simus, vbi petimus eleemosynas quotidianas, illas simpliciter, ac plane amore Dei petere. Ad donationes vero quascunque, siue legata, simpliciter etiam, & plane possimus tantum nostras necessitates explicare: definitionem tamen eius deuotioni relinquamus, à quo petimus has eleemosynas; ac proponere

P. 6. c. 2. §. 6. et 10 Eleemosynæ.

P. 3. c. 1. §. 9. et supra Can. 3. Cong. 3.

re tantum illi poſsimus, vt ad orationem, & alia media accurrat, quibus poſsit de donatione, vel legato conſtituere, iuxta id quod Dominus inſpirauerit, & ratio recta ſuaſerit.

Dec. 97. 23 Non ſit arcula in noſtris Eccleſijs ad eleemoſynas accipiendas pro alijs, cum pro nobis omnino neceſſe ſit eam poni non poſſe; vt non rem tantum euitemus, quæ nobis prohibita eſt, ſed rei illius omnem ſpeciem. P.6. c.2. §. 8. Arcula in Eccleſijs.

Dec. 22. Can. 25. Cong. 1. et Can. 9. Cong. 3. 24 Iuxta Conſtitutiones, & Decreta præteritæ Congregationis, & habita ratione finis quem ipſæ Conſtitutiones intendunt; poſsit Præpoſitus Generalis cantum Miſſæ, & Veſperarum in hunc, vel illum locum inducere, prout in Domino expedire iudicauerit. Vbi autem inductus eſſet, ſi inutilis ad finem noſtri Inſtituti, & proximorum ædificationem videretur; vel deeſſent qui bene id munus præſtare poſſent; committitur Præpoſito Generali, vt eum valeat reuocare, ac prohibere, ſi ita viſum ei fuerit. P.6. c.3. §. 4. Cantus miſſæ, & veſperarũ

Dec. 80. 25 Omnia quæ ſpeciem habent ſæcularis negotiationis, in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus, P.6. c.3. §. 7. Negotiatio.

& ſi-

& ſimilibus, intelligantur prohibita eſſe Noſtris.

Dec. 74. 26 Lites forenſes, pro rebus præſertim temporalibus, fugiant Noſtri omnes; & id curent Prouinciales efficere. Ac primum compromiſſione rem adnitantur componere. Quod ſi nulla ratione id poſſint aſſequi, tament non intendat quiſquam e Noſtris litem huiuſmodi, nec omnino litem aliquam, abſque conſenſu Præpoſiti Generalis, aut eius, cui expreſſe ſuas vices ad hanc rem ille commiſerit. Noſtris autem ſi lis intendatur, curent Prouinciales primum, vel à parte, vel à Iudice peti, vel id conſequi per Principem, vt prius conſuli poſſit Generalis Præpoſitus, quam liti reſpondere cogantur. Nam fieri poterit, vt Generalis Præpoſitus iubeat cedere noſtros liti, & potius detrimentum temporale pati, quam litibus operam dare, etiam pro re alioqui debita. P.6. c.3. §. 7. Lites.

Dec. 81. 27 Curabit P. Generalis, vt qui ſunt e Noſtris concionaturi publice, qui etiam confeſsiones audituri, ij ſint ad ea munera obeunda ſufficienter inſtructi; hoc enim ad eius adminiſtrationem attinet. Retineatur tamen priuilegium à Sede Apoſtolica conceſſum, vt Circa 7. p. Conſt. c.4. §.5. & 6. Concionatores, & Confeſſarij bene inſtruantur.

Noſtri

Noſtri poſsint concionari, etiam ſi non ſint ad ordines promoti.

Dec. 73. Can. 12. Cong. 4. 28 Quædam ſunt in ratione ſcribendi, quæ in Declarationibus primi capitis octauæ partis continentur, quæ modo bene obſeruari non poſſunt: vnde remedium per aliquam immutationem Conſtitutionum in ea parte adhibendum eſt. Rectores & Præpoſiti locales ſcribant ſingulis hebdomadis ad ſuum Prouincialem in Europa, iuxta Conſtitutiones. In India vero, & Braſilia, vt ſuis Prouincialibus viſum fuerit commodum, & opportunum. Miſsi autem ad fructificandum in agro Domini, ſcribant ad eum, quem deſignauerit ille à quo miſsi ſunt, ſingulis hebdomadis, vel quoties ipſis fuerit præſcriptum. & illis quidem reſcribant ſui Superiores ſemel in menſe iuxta Conſtitutiones; his vero reſpondebitur, quoties iudicauerit is, qui illos miſit. Prouinciales omnium prouinciarum Europæ ſcribant ordinarie ad P. Generalem ſemel quolibet menſe: Rectores autem, & Præpoſiti locales tertio quoque menſe. Ita tamen hæc accipiantur, vt extraordinarie poſsint ſcribere, quoties neceſsitas vrgebit. Prouinciales vero

Circa 8. p. Conſt. c. 1. §. 9. Ratio formulæ ſcribendi.

ro Indiæ, & Brasiliæ scribant Præposito Generali, quando se obtulerit nauigationis commoditas. Rectores autem, & Præpositi locales ex Indijs semel, ex Brasilia vero bis in anno, si se obtulerit occasio. Præpositus Generalis ad Prouinciales scribat secundo quoque mense; ad Rectores vero, & Præpositos locales sexto quoque mense; nisi aliqua necessitas prius ad respondendum suadeat. Reliqua, quæ spectant ad res, de quibus scribendum est; & ad modum, ad quale anni tempus annuas literas scribere debeant, hoc totum Patri nostro Generali relinquitur, vt ipse pro sua prudentia statuat, quid facto opus sit. Rectores Collegiorum, & Præpositi locales catalogum Patrum, & Fratrum conficiant; & informationem communem semel in anno ordinarie, & ad suos Prouinciales mittant, qui illos ad Præpositum Generalem mittent. Materia vero, & modus conscribendi hos catalogos, à Patre Nostro Generali præscribatur.

Dec.24. Cong.4. Dec 10. et in For. Congreg. Proc.§.1.

29 Nullum tempus certum Congregationi generali cogendæ præscribatur: sed tertio quoque anno veniant simul ex omnibus Prouincijs Procuratores,

P.8. c.2. §. 1. et lit. B.

Tempus Congregationis generalis.

et in For. Congre. Prou. §. 1. res, qui professi quatuor votorum, & viri maxime idonei sint, a Congregatione Prouinciali electi; & habeant ius suffragij simul cum Assistentibus, & ipso P. Generali, qui duo suffragia habebit, ad decernendum an cogi debeat Congregatio Generalis, necne.

Dec. 52. Cong. 1. Tit. 6 d. 29. Cong. 4. Dec. 9.

30 Prouinciarum institutio iuxta prioris Congregationis Decretum, Præposito Generali relinquatur: qui tamen non nisi re diligenter considerata, & cum Assistentibus communicata, Prouincias instituere ad commune Societatis bonum debeat.

P. 8. c 3. §. 1. Prouinciarum Institutio.

Dec. 25. et 51. Cong. 1. Tit. 6. d. 11. in Form. Cong. gener. §. 6.

31 Antiqui Assistentes (quorum officium vsque ad noui Generalis electionem durat) in Congregatione generali inter Prouinciales habeant locū, secundum ordinem, & tempus suæ professionis, ad suam sententiam dicendam. noui vero si in ipsa Congregatione iam sint, maneant in suis locis, pro eius Congregationis tempore, in qua electi sunt: statim tamen sua potestate, & munere fungi incipiant, in ijs, quæ iuxta Constitutiones eis legitime conueniunt circa P. Præpositum. Nam quod ad Congregationem ipsam attinet, nihil ij, nisi suum suffragium, vt ceteri habent.

P. 8. c 7. §. 2. Locus Assistentium in Congregatione Generali.

32 Sua

Dec.16. 32 Sua legitima poteſtas ad mutationes perſonarum, conſtare debet Præpoſito Generali, cui Conſtitutiones eam tribuunt; ſiue ab vno in alium locum eiuſdem Prouinciæ, ſiue diuerſæ, mutari conueniat: & etiam Prouincialibus intra ſuas Prouincias, iuxta Conſtitutiones. curandum tamen eſt per Superiorum prudentiam, vt non ſine cauſa alicuius momenti, nec cum detrimento eorum, à quibus aliqui remouentur, tales mutationes fiant. Circa 9. p. Conſt. c.3. §.2. & 9. Mutatio perſonarū.

Dec.87. 33 Vt triennium deſignatum eſt Prouincialibus, quo officium gerant ſuum, vt habetur tertio capite nonæ partis Conſtitutionum; non videtur ſimiliter agendum in Rectoribus, nec addendum præterea ad Conſtitutiones, quæ de hoc nihil decernunt. P.9.c.3. §.14. Trienniū Rectoribus non præfigendum.

Dec.105. 34 Superintendentis officium, vel nomen, vſurpandum non eſt in Societate, niſi vbi pro arbitrio P. Generalis neceſſitas, vel magnitudo Collegij vtrunque poſtulauerit: nec enim nomen tantum retinendum eſt. P.9.c.3. §.16. Superintēdentes.

Dec.15. 35 Commiſſarij ad viſitandas Prouincias tertio vel quarto quoque anno, vel quando Præpoſito Generali, & cum qua auctoritate, & iuriſdictione videbi- P.9. c.3. §.20. Commiſſarij quales, & quādo eſſe debeant.

tur, mittantur. Alij, qui continuum, & quasi ordinarium officium habeāt in Prouincijs remotis, non constituantur, Can. 33. Cong. 1. iuxta Decretum primæ Congregationis: sed cum necessitas, vel vtilitas magni momenti hoc officium iudicio Præpositi Generalis requiret, pro re nata possint huiusmodi Commissarij ab eo institui: qui cum satisfactum fuerit causæ, propter quam instituti fuerint, pro eiusdem Generalis arbitrio, eodem officio defungantur.

36 Pater Generalis erit Præpositus Domus Romanæ: & habebit alios officiales, quorum opera vtatur ad gubernationem particularem eiusdem Domus. (Dec. 67. & 92. Can. 26. Cong. 4.) (P. 9. c. 6. §. 5. Generalis Præpositus Domus Romanæ.)

37 Assistentes officio sibi à Congregatione generali commisso incumbant, iuxta Constitutiones: nec alijs occupentur ministerijs, quibus à suo officio auocentur, vel impediantur. (Dec. 93. Can. 27. Cong. 4.) (P. 9. c. 6. §. 10. Assistētes alijs non occupentur.)

38 Nec Principibus, nec Dominis alijs sæcularibus, aut Ecclesiasticis, assignari debet aliquis ex nostris religiosis, qui aulas eorum sequatur, & in eis habitet, vt Confessarij, aut Theologi, aut alio quouis munere fungatur: nisi forte ad per breue tempus vnius vel duorum mensium. (Dec. 57.) (Circa 10 p. Const. § 11. Nostri ne sequantur aulas.)

FOR-

FORMVLA ACCEPTANDORVM Collegiorum,

Data à R. P. noſtro Lainez Generali Præpoſito Societatis Ieſu, de qua ſit mentio Canone ſexto ſecundæ Congregationis generalis.

Onſideratis operibus, & miniſterijs, quibus ad Dei gloriam, & animarum profectum Societas noſtra occupatur; & conſiderata etiam obligatione caritatis, qua ex Inſtituto tenemur in illis perſeuerare; re prius præmeditata, & cum Patribus Aſſiſtentibus ad cõſultationem adducta, & Domino commendata, Viſum eſt mihi, vt in Collegijs, quæ deinceps Diuina Maieſtas fundare dignabitur; nouæ à nobis obligationes non admittantur. Sed qui Diuino inſtinctu, & Dei obſequio, quod Deo præſtatur in Societate, ac vtilitate, qua Dei gratia proximi iuuantur, commotus, Collegium aliquod fundare voluerit; pure, & libere abſque conditione, vel

Circa 4. p. Conſt. c. 2. §. 1. & 2.

modo, donationem faciat dotationis, quam Domino Deo nostro offerre vult. Societas vero non ex noua obligatione, sed ex illa sua antiqua, quam (vt diximus) habet, curet, vt secundum numerum eorum, qui ex tali fundatione sustentari poterunt, in tali Collegio numerus operariorum constituatur, qui quidem in illo iuxta nostrum Institutum se exerceant in vinea Domini: de cuius Diuina bonitate speramus, si Christiana hac simplicitate, quæ ipsi innititur, progrediamur, Societatem perseueraturam puriorem, nec desituram illud præstare, ad quod secundum suam vocationem obligatur: Fundatoris etiam intentio ita implebitur: simulque tollentur hinc inde causæ inquietudinis, quæ ex humanis cautionibus oriri possunt, & solent. quæ quantumuis caute, & circunspecte transigantur, nihilominus semper ab humana astutia labefactari possunt, vt ipsa experientia ostendit: quæ tam in alijs Religionibus, quam in multis nostræ Societatis locis, nos docet, prædictum modum fundationis, partibus omnibus bene cedere ad Diuinum obsequium, & commune bonum, quod optatur.

2 In Collegio, vbi tres ponuntur Præceptores literarum humaniorum, quartus etiam esse debet, qui illis substitui possit; & tres Sacerdotes, in quibus vnus Rector sit, reliqui duo vtilitati seruiant animarum. Vbi vero tales septem operarij sunt, conuenit totidem saltem ibi Scholares alere, vt illud perpetuum opus esse queat, succedentibus his in Sacerdotum, & Præceptorum locum, vbi aut morte, aut ægritudine, aut alijs de causis non possent officio suo fungi. Est etiam præter hos necessarius Minister vnus, cum Coadiutoribus quinque, videlicet Ianitore, Sacrista, Coquo, Emptore, & quodam alio, qui eos in omnibus adiuuet. Minimum itaque Collegium viginti constabit ex Nostris. vltra quos prouidendum erit, vnde Corrector, qui de Societate non sit, alatur, ad eos castigandos pueros, qui Scholas frequentabunt, prout illi ab ipsis Præceptoribus præscribetur.

3 Si Collegium quinque Præceptores habeat ad humanas literas, Latinas, Græcas, & Rhetoricam profitendum, substitutos alios duos habeat necesse est: necnon quatuor, quinqueve Sacerdotes, vt præter illos quinque Præcepto-

res ſupradictos, eorum vnus lectionem Caſuum conſcientiæ poſsit profiteri; vt Sacerdotes illius regionis, qui parum erunt in ijs verſati, hac in parte, quæ eis eſt neceſſaria, iuuari poſsint, quo ipſi melius officium ſuum faciant ad Diuinam gloriam. Vbi vero tales vndecim, aut duodecim Magiſtri, ac Sacerdotes conceduntur, totidem ſaltem Scholaſtici inſtituendi erunt ad operis perpetuitatem, vt ſuperius dictum eſt. Miniſter etiam vnus, cum ſex Coadiutoribus. Itaque minimus numerus complebit triginta, extra Correctorem, in ſimilibus Collegijs.

4 Si Collegium præter ſupradicta, Artium liberalium curſus volet ſuſcipere; vltra illum numerum Noſtrorum, viginti addendi erunt, partim Præceptores, partim Diſcipuli; ita vt omnes ſimul conficiant numerum quinquagenarium.

5 Si Societas alicuius Vniuerſitatis, aut generalis ſtudij curam ſuſceptura eſſet, adiungeretque ſupradictis ſcholaſticam Theologiam, & ſacram Scripturam; huiuſmodi onus admittere non debebit, niſi commode prouideatur, vnde ſeptuaginta, aut ijs plures Collegæ poſſint

ſint ali; vt ſuperiori numero accedant viginti, partim Præceptores, & partim Diſcipuli. Et expediret, vt hic numerus adhuc augeretur, quo non tantum opus huiuſmodi perpetuo duraret; verum etiam ex eo Collegio inſignes aliqui operarij poſſent excerpi, ad commune bonum in his & illis locis promouendum.

6 In Collegijs, vbi Societas proprias non habet ſcholas, præter ſcholaſticorum numerum, ſunt etiam neceſſarij Rector, ac Miniſter: & ſi magnus numerus inibi eſſet, adhuc Subminiſter: Coadiutores vero ſecundum numerum Collegarum. In huiuſmodi vero Collegijs collocari poterunt operarij ſecundum commoditatem, quam habet Societas, & diſpoſitionem meſſis in populo.

CANONES TERTIAE

Dec.61. Cong.4.

Congregationis generalis auctoritate Quartæ recogniti.

Dec.29.

ACTVS ille, quo is, qui in Societaté admittitur, promittit se post primum annum bona sua distributurum, nec votum est, nec solũ propositum; sed promissio simplex illa conditione affecta, scilicet, si is perseuerauerit, & Superior illi iniunxerit. Constitutio vero vt sonat, obseruanda est: praxis autem Constitutionis huius iudicio Præpositi Generalis, qui maius Dei obsequium intuebitur, est relinquenda.

Circa Exam.c.4. §.2. Promissio bona distribuendi

Dec.33. Cong.1. dec.4.

2 Nullo modo expungendæ sunt Constitutiones, quæ ratione temporum, vel alias ob causas in praxi non sunt: sed potius oportet, vt inuiolatæ permaneãt; vt quales à sanctæ memoriæ R. P. nostro Ignatio acceptæ sunt, tales omnino ad posteros transmittantur.

Circa 1. p. Const. in procе. decl.§.1. Constitutiones nũquam expungendæ

Dec.26. Can. 3. Cong. 2.

3 Eadem Prouincia, in qua primo capite tertiæ partis Constitutionum, distribuenda esse dicuntur bona Nostrorum, quæ illi Societati dare volunt; intelli-

Circa 3. p. Const. c. 1. §.9. Quænam Prouincia in qua sũt bona distribuẽda.

telligenda eſt, in qua ſunt ipſa bona, non autem in qua quis Societatem ingreditur, aut verſatur. Sumitur autem prouinciæ nomen more Societatis, prout ſcilicet vni Præpoſito Prouinciali ſubeſt. Quod ſi in eadem Prouincia ſint plura Dominia diuerſis Principibus ſubiecta, diligenter ſeruetur eadem Conſtitutio; vt ſcilicet in transferendis huiuſmodi bonis ex vno Dominio in aliud eiuſdem Prouinciæ, habeatur ratio Regum, Principum, ac aliorum Potentatuum, ne illis cauſa vllius offenſionis detur; ſed ad maiorem ædificationem omnium, & ſpiritualem vtilitatem animarum, & ad Dei gloriam omnia cedant. Præter hæc autem, ſi quæ aliæ difficultates orientur, eas prudentia, & auctoritas P. Generalis ſubmouebit.

Dec.61. 4 Quamquam Noſtris, qui de bonis ſuis diſpoſituri ſunt, liceat pactiones cum ſuis parentibus, & quibuſcumque alijs de legitima parte, & alijs bonis ad ſe pertinentibus inire: admonendi tamen ſunt illi prius, Societatem ipſam ad ea bona nullum ius habere. Sed ne pactiones huiuſmodi fiant, niſi prius Generalis Præpoſitus informetur de conditione diſponentis, & de re tota; P.3. c.1. §.9. Diſpoſitio bonorum non ſine Generali. P.6. c.2. §. 12. et in 1.Cōgreg.T.2. Dec.24.

& vni-

& vniuersa huius rei praxis ex ipsius iudicio exerceatur.

Dec.60. Cong.1. Tit.4. d. 5. 5 Regula illa de separata mensa Superiorum, de qua in prima Congregatione facta fuit mentio, de cetero vim non obtineat. Per hoc tamen non excluditur antiqua illa consuetudo à Patribus Generalibus cum ratione obseruata, tam in sua mensa, quam vt etiam cum alijs ex causa dispensetur, prout in Domino magis expedire existimauerit ipse R. P. Generalis. P.3. c.2. §.3. Mensa separata Superiorum.

Dec.67. Cong.2. Can.7. 6 Collegia, in quibus propria Collegiorum munia non exercentur, vel quia inchoata quidem, sed non plene constituta sunt; vel quia ædificandi necessitas non patitur Nostros legere, nec Scholasticos illic ali; Præpositus Generalis iudicabit, an, & quamdiu ex eleemosynis, vel ex reditibus viuere debeant: & faciet quod in Domino expedire iudicauerit. Circa 4. p. Const. c.2. §.2. et 6. In Collegijs inchoatis quomodo viuendum.

Dec.37. 7 Tam intelligentia, quam praxis illius Constitutionis capitis secundi partis quartæ, §. 6. in qua dicitur, Nec eleemosynas, nec dona vlla admittenda esse in ijs Collegijs, quæ duodecim Scholasticos præter Præceptores, ex proprijs reditibus alere possunt; P.4. c.2. §. 6. Eleemosynæ in Collegijs.

ſunt; exigenda eſt ad finem ædificationis: & arbitrio Patris Generalis relinquitur, vt habita ratione huius finis, & Conſtitutionis vſum præſcribat; & eandem interpretetur; & ſi opus eſſet, in ea diſpenſet. P.4.c.14 §.3.

Dec. 72. 8 R. P. noſter Præpoſitus Generalis commendatum magnopere habeat, vt Præceptores noſtri, qui Ariſtotilem interpretantur, non niſi cum magno delectu interpretes eos legant, qui contra Christiana dogmata impie ſcripſerunt, & maxime ad ea impugnanda, quæ Chriſtianæ veritati aduerſantur: & ita Philoſophiam interpretentur, vt veræ Theologiæ ſcholaſticæ, quam nobis commendant Conſtitutiones, ancillari, & ſubſeruire faciant. Ariſtotelis interpretes. P.4.c.12 §.1. et c. 14.§.1.

Dec. 58. 9 Cantus in Eccleſijs Societatis inductus, iuxta declarationem capitis tertij partis ſextæ, ſit deuotus, ſuauis, & ſimplex, non figuratus, aut firmus: & in ijs tantum locis retineatur, vbi per Noſtros, non admiſſis externis, commode exerceri poteſt; & finis ſequitur, quem prędicta Conſtitutio proponit iuxta Canonem vigeſimum quartum Congregationis ſecundæ: locum tamen habeat diſpenſatio, præſertim inter hæreticos, Circa 6. p. Conſt. c.3.§.4. Cantus in noſtris Eccleſijs. Can. 25. Cong. 1.

ticos, & infideles, quoad inductionem, retentionem, modum, & qualitatem cantus, pro arbitrio Præpositi Generalis.

Dec.57. 10 Processiones à Nostris deinceps ne fiant. liberam tamen habeat Præpositus Generalis facultatem dispensandi circa eas retinendas, & instituendas, vbi ad Dei gloriam, & proximorum ædificationem (præsertim vbi vsu receptæ sunt, & maxime inter hæreticos, & vbi conuersioni infidelium opera datur) expedire viderit. Quod si Nostri ad publicas supplicationes procedere cogantur, superpelliceis vtantur: vt sicut in vestitu sequi debemus, ita etiam in huiusmodi procesionibus communem honestorum Clericorum habitum sequamur. De loco tamen, & ordine procedendi, statutum est, relinquendum id esse arbitrio, & dispositioni eorum, à quibus Nostri ad procesiones vocantur. P.6. c.3. §.4. Processiones.

Dec.62. 11 In singulis Prouincijs seruetur mos antiquus in suffragijs faciendis pro ijs, qui in Prouincia moriuntur: vt scilicet in eo loco, vbi quis decesserit, singuli Sacerdotes tria sacra, & singuli fratres tres coronas; in alijs vero Prouinciæ locis, duo sacra faciant, & duas coronas P.6.c.4. §.3. et 4. Suffragia pro Nostris defunctis.

ronas

ronas recitent. Pro alijs vero, qui extra Prouinciam obeunt, singuli Sacerdotes cuiusque Prouinciæ semel in quauis hebdomada Missæ sacrificium offerant, & singuli fratres vnam coronam orent. Præterea de obitu cuiusque significetur per vniuersam Societatem, vt omnes Sacerdotes in Missis, vel per Collectam, vel alia ratione; reliqui vero in suis precationibus illius animam Deo commendent, pro cuiusque deuotione.

Dec. 59. 12 Ad Religiosam disciplinam, & paupertatis rationem pertinet, vt in peregrinationibus & profectionibus, Nostri, quos ipsorum Superiores id præstare posse iudicauerint, in toto, vel in parte, pedestri itinere vtantur: & ob eam causam Præpositus Generalis eam hac in re moderationem per se, & Prouinciales adhibeat, quæ Societatis nostræ Instituto consentanea sit: curabitque, vt in equitando solius necessitatis, siue personæ, siue negotiorum, quam Superiores mittentes iudicabunt, ratio habeatur. Circa 7. p. Const. c. 2. l. G. Pedestre iter.

Dec. 31. Can. 11. Cong. 4. 13 Professi trium votorum, seu non Professi, cum Rectores vel Ministri sunt, Sacerdotes tamen, Professis quatuor Circa 8. p. Const. c. 3. l. A. Professi 4. votorū Rectoribus, &c. subsint.

tuor votorum, qui apud illos versantur, seu etiam diuertunt ex itinere, iuxta Regulæ communis præscriptum, præesse possunt, ac debent. Professi autem huiusmodi quatuor votorum ad obedientiam illis præstandam, ac subiectionem, iuxta communem locorum, vbi illi præsunt, ordinem, ac Regulas, teneantur. Neque id aduersatur Declarationi tertij capitis octauæ partis, aut Decreto primæ Congregationis. Quæ cum decernit, ne Professi trium votorum, aut alii non Professi, quatuor votorum Professis præesse posint; de præsidentia in Domibus professis, vel integris Prouincijs, vbi subditos communiter Professos esse quatuor votorum oportet iuxta Constitutiones, intelligendum est.

P.8. c.3. lit. A. et in 1. Cōgreg. c. 2. dec 28.

14 Sardiniæ Procurator sine Congregatione Prouinciali posit venire ad generalem, & ad alia ius habere suffragii, præterquam ad Generalis, & Assistentium electionem. Eligetur autem à Viceprouinciali, & Consultoribus, ac profesis quatuor votorum, qui eo in loco, vbi aderit Viceprouincialis, fuerint. Hoc autem intelligatur, quamdiu Sardinia non fiet separata Prouincia.

Dec. 73. in 4 Cōgreg. d. 16.

P.S. c.3. §. 1.

Procuratores Sardiniæ, & Indiarum

Simili

In 2. Cong. Dec. 94. Simili modo ex Lusitania pro India, & Brasilia; ac ex Bætica pro Perù, & noua Hispania Procuratores mitti poterunt; si alij electi nō sufficient ad negotia tractanda, iudicio Congregationis Prouincialis Lusitaniæ, & Bæticæ. ad quam etiam pertinebit huiusmodi Procuratores eligere.

Dec 3. 15 Vicarius Generalis, qui post obitum Præpositi extiterit, electo nouo Generali ad Congregationem generalem accedet, & locum inter Prouinciales, iuxta antiquitatem suæ professionis, habebit. P.8. c.3. §. 1. Vicarij officio functi locus in Congregatione.

Dec.68. Congr.4. Dec.1. 16 Procurator Generalis, qui Romæ fuerit tempore Congregationis generalis, ad eam deinceps admittatur post Præpositi electionem. Procurator gener. quando ad mittatur in Congr.

Dec.27. 17 Committitur R. P. Præposito Generali, vt videat, an Domus Professorum in magnis ciuitatibus, quæ Societatem habere desiderant, erigi debeant: & an curandum sit, vt plures huiusmodi Domus Professæ, & pauciora Collegia habeantur. eidemque commendat, vt erigendis eiusmodi Domibus animum applicet: ipsius tamen prudentiæ tempus, & locum, & modum relinquit, quo id effici debeat. Circa. 9. p. Const. c.3.§17. Domus Professæ erigendæ.

Domus

Dec.63. 18 Domus professæ fundatorem habere possunt, quemadmodum & Collegia. Fundator autem professæ Domus ille censeri debet, qui dat Ecclesiam, necessarijs rebus ad cultum Dei ornatam; preterea Domum supellectili domestica, & libraria sufficienter instructam. Pro huiusmodi autem Fundatore ea suffragia in ipsa Domo, & Prouincia, in qua Domus erigitur, exhibebuntur, quæ Cōstitutiones quartæ partis capite primo pro Collegiorum Fundatoribus in tota Societate exhiberi præscribunt, excepta candelæ traditione. P.9.c.3. §.17. Fundator Domus Professæ.

19 Si contingat Admonitorem Præpositi Generalis alio mitti, poterit idem Præpositus alium ei substituere, si tantum ad breue tempus sit absuturus. In casu autem mortis, aut diuturnæ absentiæ, eadem in alio substituendo ratio seruetur, quæ in substitutione Assistentium seruanda est. Dec.66. P.9 c.5. §.3.& in 4.Congr. Can.25. P.9. c.5. §.2. Admonitoris substitutio.

20 Non eligantur à Congregatione substituti Assistentium. Dc.19. P.9. c.5 §.2. Assistentium substituti.

CA-

CANONES QVARTAE Congregationis generalis, auctoritate eiusdem confecti.

Dec. 61. Cong. 4.

Dec. 64. MNES, qui post biennium probationis vota simplicia Societatis cum promissione ingrediendi eandem Societatem emiserint, siue illi sint Coadiutores temporales, siue Scholastici, eandem per omnia obligationem subeunt: ac proinde vt Apostatæ, si defecerint, iuxta priuilegia Societatis, & literas Apostolicas puniri poterunt. Circa Exam. §. 41. & 42 Votum ingrediendi Societatem.

Dec. 63. 2 Gradus Indifferentium, de quibus in Examine capite octauo dicitur, non duret post biennium: sed eo exacto determinentur ad aliquem gradum aliorum, nempe vel Scholastici, vel Coadiutoris temporalis; prout Superior illos aptos esse, & expedire communi bono iudicauerit. Exa. c. 8. Gradus Indifferentium.

Dec. 38. et 59. Cong. 3. Dec. 54. 3 Versio Constitutionum à tertia Congregatione generali vsque ad hanc approbata, auctoritate huius quartæ Congregationis, nonnullis locis ab ipsa Congregatione ad veritatem Autogra- Circa 1. p. Const. in proœ. Decl. §. 1 Versio Constitutionū

 phi

phi emendatis, confirmatur : & P. Generali committitur, vt secundum huiusmodi correctiones Constitutiones denuo imprimantur; & eiusmodi editio deinceps in vniuersa Societate pro vulgata habeatur.

Dec. 28. et 32. 4 Nulla Domus, vel Collegij dissolutio facienda est sine generali Congregatione, si ad illam differri vlla ratione posit. Quod si necessitas plane cogat, ius suffragij indubitatum habent ad huiusmodi dissolutionem Præpositus Generalis, & omnes Prouinciales. non oportebit tamen suffragium Prouincialium, qui extra Europam sunt, propter nimiam eorum distantiam, exquirere; nisi illius Prouinciæ, in qua esset Domus, vel Collegium, de cuius dissolutione ageretur. Asistentibus vero in hoc casu, sicut & Procuratori Generali, & Secretario Patris Præpositi, ab hac Congregatione ius suffragij datur: & ita eorum, sicut & Prouincialium, sententia exquirenda erit, ac etiam duorum antiquisimorum Professorum cuiusque Prouinciæ: quorum omnium maior pars suffragiorum sufficit ad id statuendum, de quo deliberatur. Ita enim intelligenda est Declaratio capitis secundi partis quartæ

P. 4. c. 2. §. 3. et lit. A. Collegij, aut Domus dissolutio.

quartæ, litera A, cui respondet quod habetur in Bulla Iulij Tertij, anni millesimi quingentesimi quinquagesimi; nimirum cum de dissoluenda Domo, vel Collegio extra Congregationem per transmissas literas agitur.

Dec. 18. Can. 13. Cong. 2. 5 Quamquam optandum valde esset, vt Societas, quoad eius fieri posset, Conuictorum Scholasticorum cura liberaretur; prudentiæ tamen Generalis cõmittitur, vt pro ratione regionum, & personarum expendat, quid in hac re ad maius Dei obsequium, & commune Societatis bonum maxime expediat. P.4. c.3. lit. B. Conuictores.

Dec. 8. 6 Consuetudo orandi in Societate quotidie per horam integram, præter tempus duplicis examinis quotidiani, tanquam pia, & salutaris, ex huius quartæ Congregationis Decreto, omnino retinenda est. P.4. c.4. §. 4. Hora precandi.

Dec. 74. 7 Cum in examinatione promouendorum ad ordines, curã animarum, &c. duplex fieri posit iudicium, vnum de eorum in doctrina ad munus, pro quo examinantur, sufficientia; alterum de vitæ, ac morum probitate, & alijs, quæ eos ex omni parte dignos reddere solent, vt ad huiusmodi munus admittantur; non prohibetur Nostris, quin pos- P.4.c.15 §. 4. Examinatores Sacerdotum externos.

 sint

ſint in examinandi munere (ſi quando illud neceſſe ſit exercere) de doctrinæ ſufficientia ferre iudicium: ſed interdicitur ſolum, ne de eorum admiſsione decernant; cum ad eam vltra doctrinæ ſufficientiam, vitæ probitas, ac alia requirantur, de quibus eſſet Noſtris tum difficile, tum etiam odioſum velle iudicare. Poſsit tamen diſpenſare R. P. Generalis, vbi hoc vtile, & expediens eſſe in Domino iudicauerit.

Dec. 13. 8 Quod ad tempus admittendi Noſtros ad ſtatus Societatis attinet, conſideratis difficultatibus, & rationibus in contrarium allatis, Congregatio decreuit, nihil eſſe innouandum, & hanc rem totam P. Generalis iudicio, ac prudentiæ, iuxta Conſtitutiones committendam: ſimulque illi commendauit, vt quod illæ hac de re præſcribunt, accurate ſeruari curet, memor hoc ad Societatis conſeruationem vehementer pertinere.

Circa 5. p. Conſt. c. 1. §. 3. Nullum tẽpus certũ admittendi ad gradus.

In Exa. c. 4. §. 42. et 3. et c. 1. §. 3.

Dec. 66. 9 Noſtri, qui in Domibus habitant, & Collegijs, bis tantum quotannis ſua vota renouent, iuxta praxim à tempore Patris noſtri Ignatij ſanctæ memoriæ ſeruatam.

P 5. c. 4. lit. H. Bis in anno renouatio votorum.

Dec. 65. p. 10. § 6. 10 Profeſſi trium votorum emitte-

re

re debent post suam professionem vota simplicia, quæ Professi quatuor votorũ post suam professionem emittere solent.

Circa 7. p. Const. c. 2. §. 1. Vota simplicia Professorum.

Dec. 27. Cong. 3. Can. 13.

11 Omnes de Societate, etiam Professi, & Coadiutores formati, ad obseruationem omnium Regularum communium Societatis tenentur; nec id repugnat Constitutionibus sextæ partis capite tertio, paragrapho tertio.

P. 6. c. 3. §. 3. Omnes subduntur regulis.

Dec. 43. Cong. 2. Can. 28.

12 Posthac ex omnibus Prouincijs singulæ annuæ literæ mittantur Romã; vt ex illis omnibus vna epistola fiat, quæ ad singulas easdem Prouincias mittenda sit: quæ quidem conficietur ab aliquo ex Nostris ad hanc rem perficiendam idoneo, qui sumptibus Prouinciarum in Collegio Romano alatur. Expensæ vero ad exempla annuarum per externos describenda etiam à Prouincijs soluentur.

Circa 8. p. Const. c. 1. §. 9. Annuæ literæ.

Dec. 46. In Form. Congr. Prou. §. 24. 25. 26

13 Cum Procuratores ex Prouincijs extra Europam, Romam ad Generalem mittuntur, siue electi fuerint à Congregationibus Prouincialibus, siue à suis Prouincialibus, cum suis Consultoribus qui aderunt, & ceteris omnibus præsentibus, qui in Congregatione Prouinciali ius suffragij habent, modo Professi sint quatuor votorum, & ad hoc electi,

P. 8. c. 2. lit. B. Procuratorum extra Europam ius in Cõgregatione generali.

ius habeant suffragij in electione Generalis. & ita declaratur Decretum nonagesimum quartum secundæ Congregationis, vt illi à suis Prouincijs electi esse intelligantur, quicunque alterutro prædictorum modorum electi fuerint.

Dec. 52. Cong. 1. T.6.d.11 et Cōg.2. d.2.et 4.

14 Asistentes in quibuscunque Congregationibus generalibus quacunque ratione cogantur, intersint, & ius suffragij habeant auctoritate huius Congregationis. P.8. c.3. §.1. Assistentiū ius in Congreg. generali.

Dec. 15.

15 Secretarius Præpositi Generalis, si sit professus quatuor votorum, admittendus est ad Prouincialem Congregationem, cum suffragio actiuo & pasiuo, quocunque in casu illa cogatur: non item ad Congregationem Procuratorum, qui ex Prouincijs tertio quoque anno in Vrbem ad Generalem mittũtur, nisi fuerit electus Procurator in Cōgregatione prouinciali. Ad Congregationem vero generalem post electionem Præpositi, siue ille Professus sit, siue non, admittendus est, cum iure suffragij ad alia omnia, præterquam ad Asistentium electionem. Et informationes tam pro Præposito Generali, quam pro Asistētibus & Admonitore eligēdis, in quatriduo ab eo, sicut ab alijs, capi poterũt. P.8. c.3. §.1. Secretarius Generalis quãdo ad Cōgregationes admittendus.

Præ-

Dec.40. 16 Præter duos electos ad Congregationem generalem, cum eam Vicarius conuocauit, non adducantur Procuratores, nisi Vicario & Assistentibus ad plura suffragia necessarium visum fuerit, ad grauia negotia tractanda post electionem: & tunc ex omnibus Prouincijs eligantur in Congregationibus Prouincialibus vnus, aut duo, ad plura medietate suffragia: [a] qui quidem in Congregatione suffragium actiuum, & passiuum habebunt, iuxta Constitutiones, si vel Coadiutores spirituales formati, vel Professi trium, vel quatuor votorum fuerint, non aliter.

P.8.c.3. §.1. De iis qui extra numerum ad Congregationem gen. vocantur.

[a] Cong.2 Dec. 3. P.8.c.3. lit. A. & c.6. lit B.

Dec.42. & 44. Cong.2. Dec. 2. 17 Quotiescunque cogenda est Congregatio generalis, fiant semper Congregationes Prouinciales ad eligendos eos, qui comitaturi sunt Prouincialem: & ita seruanda est Constitutio, octauæ partis, capitis tertij, paragraphi primi, non obstante Decreto tertio Congregationis secundæ.

P.8.c.3. §.1. Cogendæ semper Cõgregationes prouinciales, ante generalem.

Dec.26. 18 Sensus Constitutionis partis octauæ, capite quarto, paragrapho primo, est, vt Præpositus Generalis ante obitum suum Vicarium nominet, qui morientis locum sustineat. Huius vero Constitutionis praxim Congregatio Pa

P. 8.c.4. §.1. Vicarium nominare debet Generalis.

tri Noſtro Præpoſito ſerio commendat; vt ſcilicet antequam ex hac vita decedat, Vicarium ſibi nominet.

Dec.75. Congr. 1. Tit. 2. Dec.31. & Tit.6. Dec.27. & Con.2. D. 106. & Form. Cōg.gen. §.6.& 60

19 Procuratores, qui Profeſsi fuerint quatuor votorum, ſedeant in Congregatione Generali inter Electores, iuxta ordinem antiquitatis ſuæ profeſſionis: reliqui vero omnes poſt Electores hoc ordine ſequantur, vt ſcilicet primo loco ſint Profeſsi trium votorum, ſecundo Coadiutores formati, tertio ceteri omnes iuxta antiquitatem ſui gradus in Societate.

P.8. c.7 §. 2. Locus Procuratorũ in Congregatione generali.

Dec.48. 1. Cong. Tit. 2. Dec.32.

20 Definitores in Congregatione generali duobus in caſibus eligi poſſunt, altero quidem, cum rebus agitatis hinc inde in vna, vel pluribus Congregationibus, nihil manifeſte in alteram partem conſtitui videretur, prout in Conſtitutionibus habetur: altero vero ad celeriorem negotiorum expeditionem, vt citius Congregatio abſolui poſsi. Et quidem in priori caſu, ad duas ſaltem tertias partes ſuffragiorum, in poſteriori vero ad plura medietate ſuffragia, ſtatui oportet, an Definitores eligendi ſint, nec ne. Ipſorum autem Definitorum electio, in vtroque caſu, ad plura medietate ſuffragia fieri debet. & ita deinceps intel-

P. 8.c.7. §.3. Quando Definitores eligendi.

intelligēdæ,& practicādæ ſunt Conſtitutiones,& Decreta. Ad Definitores vero poſterioris generis pertinet ea definire quæ illis ſpecialiter Congregatio commiſerit, & cum ea poteſtate, quam illis tunc dandam eadem iudicauerit.

Dec.24. 21 Præpoſitus Generalis, auctoritate ſua ordinaria Conſtitutiones, & Decreta generalia declarare poteſt. Hæ tamen declarationes non habent vim legis vniuerſalis; ſed valent tantum ad praxim bonæ gubernationis: cum Congregationis generalis, cuius eſt leges condere, ſit etiam eas hoc modo declarare.

Citea 9. p. Conſt. c. 3. §. 8. Declarationes Generalis ſunt ad praxim

Dec.26. 22 Si quis Prouincialium Europæ moriatur, nullo ſucceſſore per Generalem nominato, nec ipſe Prouincialis moriens aliquem Viceprouincialem deſignauerit; tunc Præpoſitus Domus Profeſſæ, vel ſi plures ſint Domus Profeſſæ, antiquiſsimus Profeſſorum ex earum Præpoſitis ſit Viceprouincialis, donec Generalis prouideat. Quod ſi nulla in ea Prouincia ſit Domus Profeſſa, ſuccedat in Viceprouincialem Rector maximi Collegij, ſi Profeſſus quatuor votorum ſit; aut ſi ille non fuerit talis Profeſſus, ſit antiquiſsimus ſimilium

P. 9. c. 3. §. 14. Prouinciali morienti in Europa, quis ſucceſſor.

Pro-

Professorum ex ceteris Rectoribus. Si vero contingat nullum quatuor votorum Professum esse Rectorem, fit nihilominus antiquisſimus Professus quatuor votorum Prouinciæ tantisper Viceprouincialis, quoad Generalis, aut Vicarius alium nominauerit.

Dec.6. 23 Nominationes Prouincialium, & aliorum Superiorum ordinariorum vbiuis, atque etiam Commissariorum, & Visitatorum extra Europam, non expirent per mortem Generalis, qui eos nominauit; etiam si nondum executioni mandatæ fuerint, cum moritur; sed robur suum obtineant, & omnino executioni mandentur, quousque eius successor aliud statuerit: quamuis in Europa officium & potestas Commissariorum, ac Visitatorum per mortem Præpositi Generalis expiret. Mandata autem, & ordinationes quæcunque, non expirant per obitum Generalis mandantis, & ordinantis; sed robur suum obtinent, & executioni mandari debēt, si ante eius mortem nō fuerint mandata, donec successor eius aliud statuerit; exceptis illis, quibus designantur aliqui ad Professionem admittendi, nisi illa designatio iam scripto missa esset à Generali

P.9. c. 3. §. 14. et 15.

Nominationes Superiorū in obitu Generalis nō expirant.

Can.33. Cong.1.

Commissarij, & Visitatores in Europa expirant.

In officio Vicarij. §. 9.

nerali ad Prouincialem.

Dec.20. 24 Admonitor Patris Generalis eligi posſit ſiue ex numero Aſsiſtentium, ſiue extra numerũ eorundem pro vniuſcuiuſque arbitrio, & conſcientia, dummodo Profeſſus ſit quatuor votorum. [a] Cuius officium vſque ad noui Generalis electionem durat. P.6.c.4. §.4. Admonitor Generalis ex quibus eligendus.

In Cong. 2. d.27.

[a] Cōg.2. dec.51.

Dec.29. 25 Cum Præpoſitus Generalis ob Aſſiſtentis alicuius mortem, vel diuturnam propter graues cauſas abſentiam, alium ſubſtituere voluerit; ſatis erit, ſi id faciat cum approbatione eorum tantum Prouincialium, qui ſunt in Europa, & ſolent intereſſe Congregationibus generalibus. Eadem quoque omnino ratio in Admonitoris ſubſtitutione ſeruanda erit. P.9.c.5. §.2. Aſſiſtentis ſubſtitutio quomodo facienda.

Dec.33. & 37. Cong.2. Can.36. 26 Pater Præpoſitus Generalis poteſt conſtituere pro ſuo arbitrio aliquẽ, qui ſit & vocetur Vicepræpoſitus Domus Profeſſæ Romanæ, cum ordinaria Præpoſitorum Societatis poteſtate; qui habeat ſuos Conſultores, Admonitorem, & alios officiales, ac particularem domus gubernationem exerceat, & interſit Congregationi prouinciali cum iure ſuffragij, ſiue ſit Profeſſus, ſiue non: quamuis curandum ſit, vt quoad eius P.9.c.6. §.5. V. Præpoſitus Domus Romanæ.

fieri

fieri poterit, ſit ſemper Profeſſus quatuor votorum.

Dec. 37. Cong. 2. Can. 37. 27 Vt Aſsiſtentes officio ſibi commiſſo impenſius, ac melius vacare poſſint, iuxta nonageſimum tertium Decretum ſecundæ Congregationis, nullus eorum poſthac erit Vicepræpoſitus, aut Miniſter Domus Profeſſæ Romanæ. P. 9. c. 6. & 10. Nullus Aſſiſtens ſit V. Præpoſitus.

Dec.83. 5. Cong.

CANONES QVINTAE Congregationis generalis, auctoritate eiusdem confecti.

Dec.41.

Ongregatio vehementer omnibus cōmendat exactissimam illius grauissimæ Constitutionis obseruationem, tanquam ad maiorem ædificationem, & paupertatis nostræ synceritatem, ac puritatem retinendam pernecessariam, quæ habetur Exam. cap. 1. §. 3. & P. VI. cap. 11. §. 7. ne pro ministerijs Societatis stipendium, vel eleemosyna vlla in compensationem admitti posit: ac omnino prohibet, ne vllus Superior, ac ne ipse quidem Præpositus Generalis in ea dispenset.

Circa Exam. c. 1. §. 3. et circa Cōst. p. 6. c. 2. §. 7. Stipendiū pro ministerijs.

Dec. 16. et 66.

2 Promissio illa ingrediendi Societatem, quæ in formula votorum simplicium Scholasticorum habetur, Votum est peculiare à tribus alijs distinctum, quo quis se obligat ad acceptandum gradum Professorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præposito ad maius Dei obsequium fore videbitur.

Exa. c. 1. §. 10. et c. 7. §. 1. P. 5. c. 4. lit. E. et P. 4. c. 3. §. 3. Votū quartum Scholasticorū.

Dec.68. et 69.

3 Quoniam Societatis ministeria co

Exa. c. 3. §. 2.

eo maiori cum fructu in communi animarum ſalute procuranda exercentur, quo Noſtri longius abſunt ab ijs hominum conditionibus, quæ alijs offendiculo eſſe poſſunt: nullus omnino ex ijs, qui Hebræorum, aut Saracenorum genere deſcendunt, deinceps in Societatem admittatur. Quod ſi eorum quiſpiam errore aliquo admiſſus fuerit, cum primum de hoc impedimento conſtiterit, quocunque tempore ante profeſſionem detegatur, admonito prius Præpoſito Generali, & expectato eius reſponſo, dimittatur. De qua re omnes ante admiſſionem perſpicue admonendi erunt. Hoc autem Decretum indiſpenſabilis impedimenti vim obtineat, ita vt nullus omnino Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis in eo diſpenſare poſſit. Hebræi, & Saraceni à Societate excluduntur.

Dec. 29. 4 Nemo deinceps iure Maioratus gaudens in Hiſpania, niſi habita facultate R.P. Præpoſiti Generalis, in Societatem recipiatur: & is ſit ijs donis ornatus, vt ſpem magnam præbeat, ſe poſt biennium probationis fore talem, qualem noſtræ Conſtitutiones requirunt, vt ad profeſsionem trium votorum admitti queat. Ad profeſsionem autem Exa. c. 4. §. 2. Maioratus.

intel-

intelligatur admittendus, nisi qualitas Maioratus eiusmodi fuerit, vt promotio ad sacrum Ordinem firmitati illius abdicationis satis sit. tunc enim non professio, sed ordinatio procuranda erit.

Dec. 30. 5 Nostri, qui ante ingressum in Societatem Ecclesiastica beneficia quæcunque obtinent, finito probationis biennio, priusquam vota simplicia Scholasticorum emittant, omnino resignent, non obstante Canone 1. primæ Congregationis. Exa. c. 4. §. 5. Quãdo Ecclesiastica beneficia resignãda

Dec. 17. et 66. 6 Loca quædam Constitutionum circa nostros dimittendos, quæ videntur inter se pugnare, hac ratione sunt interpretanda & concilianda; vt caput VII. Exam. §. 2. non loquatur de omnibus, sed de eo, qui habet maiorem propensionem ad studia, quam par est, iuxta Dec. LXXVIII. quartæ Congreg. Locus autem P. II. c. II, B. intelligatur de eo, qui in ægritudinem incidit in quocunque obsequio Societatis, postquam emisit vota biennio exacto. is enim dimitti non potest, nisi ipse contentus esset. Nam si hoc accidat in Nouitiatu, dimitti posset, ex §. 3. eiusdem cap. II. etiamsi in ordinarijs laboribus Societatis in morbum incidisset. Constitutio autem P. IV. Exa. c. 7. §. 2. et p. 2. §. 2. lit. B. p. 4. c. 6. §. 15. lit. N. Loca Cõstitutionũ conciliata circa dimissionẽ.

cap.VI.§.15.N. sic intelligatur, vt qui in Scholasticum admissus fuisset, si emissis votis post biennium, inueniatur ineptus ad studia, & ad alia domestica ministeria, possit in rigore è Societate dimitti: quia adhuc in probatione est ad vlteriores gradus, eoque magis si illa inutilitas esset cum aliqua culpa voluntatis coniuncta. ex æquitate tamen, si nulla sit culpa, consulatur Præpositus Generalis, vt dicit Constitutio.

Dec. 21. 66. et 75. 7 Verba illa Const. P. III. c. I. §. 7. *Doceantur omnes, quod nulla re tanquam propria vti debent*, sic intelligenda sunt, vt qui vtitur rebus suis, quacunque ratione illis vtatur tanquam proprijs, vel post emissa tria vota substantialia ea distribuit, vel ijs se abdicat sine Superioris facultate, faciat contra votum paupertatis. P.3. c.1. §. 7. Proprietas.

Dec. 36. et 87. 8 Nullum Collegium deinceps admittatur, in quo literæ humaniores doceantur, nisi ea fundatione dotatum sit, vt triginta saltem ex Nostris in eo ali possint. Quod si præterea tres Philosophiæ cursus addi Fundatores velint, eiusmodi sit, vt ex proprijs reditibus saltem sexaginta sustentari queant. Vbi vero Societas alicuius Vniuersitatis, P.4. c.1. et 7. §.1. lit. B. Ratio acceptandorum Collegiorum.

aut

aut generalis ſtudij curam ſuſciperet, ac ſupradictis Scholaſticam Theologiam, & ſacram Scripturam adiungeret, ita commode proſpectum eſſe debebit, vt ad minimum centum è Noſtris nutrire valeat, vt plenius in formula explicatur. Excipiuntur tamen Indicæ, & Tranſalpinæ regiones, de quibus nihil certi præſcriptum fuit. Et nihilominus circa multiplicationem Collegiorum Congregatio commendat R. P. Præpoſito, quod Dec. XI. ſecundæ Congreg. & XXX. tertiæ Cong. generalis continetur.

Dec. 55. et 72. 9 Sequantur noſtri Doctores in ſcholaſtica Theologia doctrinam D. Thomæ, iuxta praxim in libro De Ratione ſtudiorum ponendam, & à P. Præpoſito Generali explicandam. Neque deinceps ad Cathedras Theologicas promoueantur, niſi qui D. Thomæ doctrinæ bene affecti fuerint: ab ea vero alieni, à docendi munere repellantur. P. 4. c. 14 §. 1. Doctrina S. Thomæ ſequenda.

Dec. 23. 24. et 80. 10 Nullo caſu exerceri liceat facultatem diſpenſandi in contrahendo biennij ſpatio ad hoc, vt quiſpiam ante expletum biennium cenſeatur verus Religioſus, & Scholaſticus approbatus per emiſſa vota ſimplicia Scholaſticorum Societatis. Nec hoc repugnat Declara- P. 5. c. 1. lit. C. Biennium non contrahēdum

tioni Constit. P.v. cap. 1. C. quandoquidem, vt facultas illa dispensandi, quæ in ea concessa est, possit aliquando effectum habere; satis est, si exerceatur in contrahendo tempore biennij ad professionem in casu aliquo emittendam.

Dec. 50. 11 Cum nullum in Constitutionibus certum tempus promouendi Nostros ad gradus Societatis fixos præfixum sit, aut etiam illis integris præfigi possit; cum ex illis nihil aliud habeatur, quam præscribi ea, quæ promotionem ad illos gradus præcedere oporteat; terminum vero ad illos promouendi nullum alium esse, quam sufficientiam promouendorum, pro qualitate eiusdem gradus, in Christianæ vitæ puritate, ac selecta doctrina satis cognitam, & diuturnis, ac diligentissimis probationibus exploratam, cum omnium ædificatione, & satisfactione: ac denique non nisi cum Societati, vel eius Præposito Generali (in cuius manu proprij cuiusque gradus iudicium nostri forma Instituti, & Apostolicæ Constitutiones esse voluerunt) fuerit ab eis plene satisfactum: Congregatio inhærens Dec. XIII. quartæ Congregationis, quod denuo confirmat, statuit nullum certum tempus prædictis

P. 5. c. 2. §. 1. Exa. c. 1. §. 8. et 12. et c. 4. §. 16. et 41. et P. 10. §. 7.

Professionis nullũ certum tempus.

gradi

gradibus conferendis præfiniendum esse, aut quicquam in Constitutionibus in hac parte innouandum: cum & nostri Instituti substantialibus hoc plane repugnet, & grauissima ad illud labefactandum incommoda ex eiusmodi determinatione necessario secutura essent.

Dec. 63. et 101. 12 Vt ab omni specie mali abstineatur; & querelis etiam ex falsis suspicionibus prouenientibus, quoad fieri poterit, occurratur; præcipitur Nostris omnibus in virtute sanctę obedientiæ, & sub pœna inhabilitatis ad quæuis officia, & dignitates, seu prælationes, vocisque tam actiuæ quam passiuæ priuationis, ne quispiam publicis, & sęcularibus Principum negotijs, quæ ad rationem status (vt vocant) pertinent, vlla ratione se immiscere; nec etiam quantumuis per quoscunque requisitus, aut rogatus, eiusmodi res politicas tractandi curam suscipere audeat, vel præsumat. Idque serio commendatur Superioribus, ne permittant Nostros ijs rebus vllo modo implicari: & si quos ad eas propensos animaduerterent, eos loco mutandos quamprimum procurent, si alicubi sit occasio, vel periculum se eiusmodi implicationibus irretiendi.

P. 6. c. 3. §. 7. Interdicitur rerum politicarũ tractatio.

Dec. 64. et 102. 13 Diligentiſſime cauendum eſt, ne Noſtri cum detrimento ſpiritualis boni, & religioſæ diſciplinæ, ſeſe in familiaritatem Principum inſinuent: nec alijs negotijs ſæcularibus, licet rerum particularium, ad conſanguineos, amicos, vel quoſuis alios pertinentibus occupentur (niſi forte interdum iudicio Superiorum caritas aliud ſuaderet) vt à negotijs huiuſmodi tanquam à nobis alienis abſtinentes, intra noſtri Inſtituti limites proximos noſtros iuuare conemur. Quapropter Congregatio accurate cōmendat R. P. Generali, vt pro ſua prudentia ea remedia adhibeat, quæ Noſtros iuuent, vt ſecundum noſtri Inſtituti rationem cum Principibus viris agant: & in hoc errantes Noſtros, præſertim ſi Superiores ſint; necnon & qui per negotiationes, & interceſsiones externorum aliquid à Superioribus obtinere procurant, ijs pœnis corrigat, quas ad delinquentium emendationem, & aliorum exemplum in Domino conuenire iudicauerit.

P.6. c.3. §.7. Familiaritas principum, & ſæcularia negotia. P.7. c.2. K.

Dec.61. 14 Cum Miſſiones ex præcipuis noſtræ Societatis functionibus ſint, & Profeſſorum propriæ, Congregatio obnixe R. P. Præpoſito Generali commendat

P.7. c.1. 1. et 3. et P.4. in procem. lit. A.

executionem, & praxim saluberrimi huius ministerij ad ædificationem, & fructum animarum maiori cum diligentia posthac in Societate exerceri, & vt apti & selecti mittantur operarij. Missiones commendantur.

Dec. 44. 15 Prouincialibus Congregationibus nulla alia potestas concedenda est, præter eam, quam habent in formula Congregationis Prouincialis, in quarta Congregatione generali confecta, & approbata. P. 8. c. 3. §. 1. & c. 5. §. 3. Quæ potestas Congregationis Prouincialis.

Dec. 51. 76. & 103. 16 Decreuit Congregatio numerum congregandorum in Congregatione Prouinciali hoc modo contrahendum esse, vt pro eligendo Procuratore conuenturi, quadragesimum numerum non excedant; nec quinquagenarium, quando ad Conuentum generalem conuocatur Prouincialis Congregatio. Et in vtroque casu duæ tertiæ congregatorum partes sint Professi: ita vt præter Prouincialem, & Superiores omnes Locales, & Procuratorem Prouinciæ, vel maximi Collegij, conueniant tot Professi antiquiores illius Prouinciæ, quot ad præfixum numerum explendũ sufficiant. Quod si contigerit numerum Superiorum, qui professi non sint, ita excrescere, vt tertiam suffragiorum partem superent, P. 8. c. 3. Numerus Congregãdorũ contractus.

 perent,

perent, tunc tot Professi addantur, seruato antiquitatis ordine, quousque duas tertias partes, vt dictum est, conficiant, etiamsi hoc modo præfixus numerus excederetur. Rectores tamen Seminariorum quorumcunque in Congregatione locum non habeant.

Dec. 60. et 74. 17 Substantialia nostri Instituti ea in primis sunt, quæ in formula, seu regula Societatis, Iulio III. Summo Pontifici proposita, & ab eo alijsque eius successoribus confirmata continentur. Deinde ea, sine quibus illa, aut nullo modo, aut vix constare possunt; cuiusmodi sunt esse aliqua impedimenta essentialia in admittendo: Non esse necessarium, vt in dimittendis forma iudicialis seruetur: Reddendam esse Superiori conscientiæ rationem: Contentum esse debere vnumquemque, vt omnia, quæ in eo notata fuerint, per quemuis, qui extra confessionem ea acceperit, Superioribus manifestentur: Paratos esse debere omnes, vt se inuicem manifestent debito cum amore & caritate. Et alia similia. P.8.c.7. et 1. Cōgregat. Tit.2. Dec. 2. et 2. Cōgreg. d. 9 in For. Cōg. Gener. §. 66 et 68. Substātialia nostri Instituti.

Dec. 34. 18 Quod in Can. XXXII. primæ Cong. statuitur, non licere Generali Præposito mutare Officiales, qui ab ipso creantur, vsque ad dissolutionem Congregationis; P. 9. c. 3. §. 3. 14. et 15. Officialiū mutatio tempore Congregationis.

nis; absolute de omni Congregatione generali, quibuscunque in casibus congregata, intelligendum est.

Dec.27. 19 Assistentes Præpositi Generalis suffragium habeant decisiuum in ijs omnibus, in quibus illud habent Prouinciales extra Congregationem generalem. P.9.c.5. §.3.et c. 6.§.10. Asisten-tiū votum decisiuum sicut Prouincialiū.

Dec.70. 20 In virtute sanctæ obedientiæ præcipitur omnibus, qui resciuerint, aut deprehenderint quoscunque machinari aliquid, aut machinatos fuisse contra Institutum Societatis, vt quam primum poterunt, Præposito Generali tam auctores, quam vere complices fideliter deferant, vt ille pro suo officio, & Congregationis generalis voluntate, eos debitis pœnis afficiat, & à Societate dimittat. Par. 10. Const. Reuelandi machinantes cōtra Institutum.

CANONES SEXTAE *Congregationis generalis auctoritate eiusdem confecti.*

Dec.68. Cong.6.

Dec.14. ECRETVM Quintæ Congregationis generalis septuagesimum contra Societatis perturbatores, nuper à Sanctiss. D.N. Paulo V. confirmatum, non modo ab hac Congregatione probatur, ac renouatur; verum etiam ita extenditur, vt Nostros complectatur omnes, qui cuiuslibet siue de Societate, siue externi opera vtantur ad eiusdem Societatis pacem perturbandam. Ad hęc omnibus Prouincialibus præcipitur in virtute sanctę obedientiæ, vt in huiusmodi homines inquirant, reosque certi criminis ad Generalem Præpositum deferant, dentque operam, vt Societas intelligat, ipsos non minus strenuè, quàm fideliter suo ea in re munere fungi. Contra perturbatores.

Dec.24. 2 De Constitutionibus immutandis si quando in Congregatione generali agendum esset, pro eo quanti illas facere par est, quæ tot lacrymis, tamque assiduis orationibus à B. P. N. sunt conditæ, Quæ suffragia ad immutandas Cõstitutiones.

ditæ, tractare deinceps minimè liceat, nisi prius plura quàm media suffragiorum pars, ea de re agendum decernat. non obstante Decreto 11. primæ Congregationis generalis, tit. 11. & Congregationis secundæ Decreto IX. & X. Ipsum verò Decretum nequaquam conficietur, nisi ex tribus eorundem suffragiorum partibus duæ minimùm conuenerint.

Dec.25. 3 Si quis in Congregatione Prouinciali aliquid fortasse proposuerit tractandum, quod vel apertè substantialibus Instituti aduersum sit; vel certe dubium, vtrum ijs aliquo modo repugnet; si etiam vbi audiuerit, id quod proponitur, Instituto planè esse contrarium, aut dubium, an sit videri, iuxta formulam Congregationis prouincialis §. 30. adhuc vrgeat, vt ea de re agatur; in eum Præpositi Generalis iudicio animaduertendum erit. De contra substantialia proponentibus.

Dec.26. 4 Nulla Prouincialis Congregatio de tollendis, aut immutandis Constitutionibus, vel Congregationum generalium Decretis, generali Congregationi agendum proponat, nisi aut omnibus, qui eidem Congregationi prouinciali intersunt, aut ex tribus partibus duabus Quomodo Generali Congregationi proponendũ.

saltem

ſaltem viſum fuerit proponendum. Si autem hac ratione conſenſerint ſuffragia de huiuſmodi aliquo eſſe tractanctum, nequaquam poſtulabitur, vt Conſtitutiones vel Decreta tollantur, immutenturve: ſed ſolùm adferentur incommoda, quæ vel ſecuta ex eorum obſeruatione, vel ſecutura videantur; ad eaque vitanda, à Congregatione generali remedium ſimpliciter quæretur.

Dec.30. 5 Cùm magnus ex Iuniorum à reliquis ſegregatione in ijs Prouincijs fructus conſtet, in quibus ea fieri cœpta eſt, tum ad ſpiritus primitias ac feruorem, quem initio hauſerunt, conſeruandum; tum ad eos, quales Inſtitutum noſtrum poſtulat, effingendos; ſegregatio eadem huius auctoritate Congregationis approbatur, & confirmatur. Commendatur præterea Prouincialibus, vt tam vtile Iuniorum ſeorſim à cæteris habitandi, viuendique inſtitutum, ſicubi fortè nondum cœpiſſet, inuehi, atque obſeruari curent, tùm in Seminarijs maximè, illiſque in Collegijs, in quibus numerus eorum maior eſt; tum verò etiam in alijs, vbi commodè fieri poſſe indicauerint. Atque ad huius

De Iuniorum ſegregatione.

rei

rei feliciorem, faciliorem que progressum Generali Præposito commendatur, vt Instructionem aliquam conficiat.

Dec. 35. 6 Etsi ad tollendos omnes scrupulos de Collegijs, in quibus nostrorum Studentium Seminaria non sunt, retinendis, satis esse poterat perpetua, atque ab ipso B. Fundatoris tempore ad hanc vsque diem continuata eorundem tum instituendorum, tum retinendorum consuetudo, optima legum interpres: nihilominus tamen, cum Societas ex communicatione Priuilegij, à fel. record. Iulio II. Ordini Prædicatorum concessi, atque ex proprio Priuilegio fel. record. Iulij III. quæ in Instituto, eiusque formula dubia sunt, declarare possit; ne vllus in posterum rem eiusmodi in controuersiam vocet, declarat in præsentia Congregatio, non solum Collegia, vbi Seminaria Nostrorum sunt, sed etiam alia, in quibus literarum studia tractantur, atque vbi scholæ ad proximorum vtilitatem apertæ sunt, Societatis Constitutionibus, Institutoque esse consentanea. Et Professos atque Coadiutores formatos (de quibus maior esse poterat dubitatio; nam de ceteris scrupuli nihil subest) qui eiusmodi Collegijs,

De Collegiis quæ Seminaria non habent.

De professorum in Collegiis habitatione.

legijs, etiam vt operarij, necessarij aut vtiles sunt, in eis sustentari posse: neque propterea fieri, vt Societas Professa ex Collegiorum reditibus (quod Domibus tantum Professis interdictum est) iuuetur. Curandum tamen omnino, vt Collegia inchoata perficiantur, quo vel nostri Scholastici ibi aliquot ali; vel, si commodius Societati fuerit, in aliquibus Seminarijs ex illorum cõtributione sustentari, vel alia ratione huic negotio prospici possit, vt R. P. Præposito Generali ad maius Dei obsequium, Societatis vtilitatem, & commune Ecclesiæ bonum expedire visum fuerit.

Dec.38. 7 Instructio pro Confessarijs Principum, à P. N. Generali confecta, huius auctoritate Congregationis approbatur & confirmatur. Vt autem illi integre suum obeant munus, vtque nullum in Societatis ministerijs paupertatis nostræ puritas detrimentum patiatur; statuitur, Nostris, eo maximè nomine, quod cum Principibus ac viris primarijs agunt, vel eorum Confessarij sunt, ab ijs quicquam ad proprium vsum, dispositionemque accipere minime licere; neque Superiores ad eam rem facultatem concedere posse: eosque à quibus Instructio pro Cõfessarijs Principum cõfirmatur.

huius-

huiuſmodi aliquid prcuratum conſtiterit, eſſe puniendos. Idem Congregatio de alijs Confeſſarijs, de Concionatoribus, Præceptoribus, & ſimilibus erga pœnitentes, deuotos, conſanguineos, & amicos intelligi, maximeque, ab ijs obſeruari voluit, qui in Miſſionibus verſantur. Quod ſi ſponte ab aliquo quid offeratur, aut alicui ex Noſtris mittatur; id iuxta Regulas, in communem vſum accipi, ac diſpenſari par eſt. Superiorum deinde prudentiæ erit videre, quid in caſibus particularibus ſit faciendum: ac ſi qua in re dubium incidat, ad R. P. Generalem referri oportebit.

Dec. 46. 8 Ante votorum renouationem vacatio per triduum inſtituatur. ea huiuſmodi erit, vt ceſſent ab omnibus occupationibus, qui ea renouaturi ſunt, etiã literarijs, præterquam à conſuetis lectionibus, vbi eæ habentur. exercebunt autem ſe eo tempore in rebus ſpiritualibus iuxta inſtructionem, quam vt confici curet, Congregatio R. P. Generali commendat. Triduana recollectio.

Dec. 46. 9 Noſtri omnes quotannis continenti octo vel decem dierum ſpatio ſpiritualibus exercitijs vacent. Porro illorum Quotannis exerciti ſinguli obibũt.

lorum vſus ſummopere Noſtris à Congregatione commendatur; præcipuè vero Superioribus: qui non modo ceteros ſuo exemplo præibunt, ſed omnibus ſuperatis difficultatibus, tempus ſingulis commodum attribuent, quo cum fructu peragantur.

Dec.49. 10 Cum obſeruatio Regularum IX. & X. Summarij, ex cap. IV. Exam. §.8. deſumptarum, ad diſciplinam religioſam conſeruandam maxime conducat, Congregatio hæc circa illas declarat. Declaratio Regul. Sum.9. & 10.

§. 1. Licitum eſſe omnibus Noſtris manifeſtare Superiori, vt patri, quodcunque delictum alterius, ſiue leue, ſiue graue: & hunc eſſe ſenſum Regulæ, cum ex illis verbis cap. I V. Exam. conſtet, Noſtros cedere cuicunque iuri famæ, quòd huic manifeſtationi obſtare poſſet; & facultatem facere omnibus deferendi ad Superiores quęcunque de illis notata fuerint. Licet manifeſtare Superiori, vt patri quodcunque delictum.

§. 2. Verba autem illa Regulæ, *Per quemuis, qui extra confeſsionem ea acceperit*, intelligi de illis, quæ ab aliquo alio notata, & obſeruata fuerint: non autem de ijs, quæ ipſimet ſecreto, & conſilij petendi gratia, vt dirigantur, vel iuuuentur, alteri communicauerint. Quomodo defectus manifeſtandi.

§. 3. Nec

§. 3. Nec opus esse Nostros expectare, vt rogentur à Superioribus, vt ea manifestent, cum verba illa *præsertim vbi à Superiore fuerit ita præscriptum*, satis declarent, debere eos esse paratos ad hanc manifestationem, non expectato Superioris præscripto. Quãdo Superiori aperiendi.

§. 4. In delictis vero, quæ vergunt in detrimentum boni communis, aut damnum imminens tertiæ personæ, (qualia sunt infectiua aliorum, & nociua bono Religionis, vt sunt lapsus carnis cum complice, seminatio discordiarum inter fratres, furtum, impugnatio, vel machinatio contra Institutum, vel Superiores, præsertim Generalem; detrahendi, vel susurrandi consuetudo, & similia) non solum posse, sed etiam teneri quemque ea manifestare Superiori, vt patri, vt prouideat secreto, & prudenter tam bono Subditi, quam Religionis. Ad quæ aperienda teneantur

§. 5. Quando autem prudenter iudicaretur, non posse adhiberi sufficiens remedium, quo prouideatur bono communi, vel tertiæ personæ, nisi assumatur in ea re officium Iudicis; tunc tenebitur subditus ad denunciationem iudicialem Superiori faciendam. Quomodo autem Quando opus erit iudiciali denunciatione.

ea in re ſe gerere debeat Superior, dicetur in Inſtructione.

§. 6. Hæc quæ ſancita ſunt à Congregatione circa Regulam nonam & decimam Summarij, Nouitijs oſtendantur, ijſdémque declarentur, iuxta Regulam decimam quintam Magiſtri Nouitiorum, inter alia, quæ ipſis paulatim explicantur. Nouitijs declarentur.

CANONES SEPTIMAE *Congregationis auctoritate eiusdem confecti, & recogniti.*

Dec. 130 Cong. 7.

Dec. 65. 1 Igesimus septimus dies Septembris, Diuis Cosmæ, & Damiano sacer in memoriam natæ, confirmatæque tunc primum Societatis, ea à Nostris veneratione colendus erit, vt Patres sacra omnia eo die peragenda, reliquique Rosarium, aliasque preces, ac communionem sacram Deo pro tam felicibus initijs, prosperisque successibus offerant. Dies Confirmationis Societatis.

Dec. 23. 2 In priuilegio B. P. Nostri ieiunium per vniuersam Societatem seruetur. Ieiunium in peruigilio. B. P. Ignatij.

Dec 37. 3 Nemo localium Superiorum, Prouincialium, aut Visitatorum etiam, Sanctorum Reliquias, Domibus, Collegijsque applicatas quacunque ex causa, Nostris, aut externis largiatur, aut sibi vsurpet. Si quis aliud fecisse deprehensus fuerit, iudicio Patris Nostri pro rei grauitate puniatur. Reliquiæ.

Dec. 34. §. 4. 4 In annua recollectione, quæ ab omnibus fieri debet, ab omni occupa- Exercitia spiritualia

tionum genere abstineant: caueantque Superiores, ne vel ipsi, vel alij, eo tempore vllis negotijs, ac ne confessionibus quidem excipiendis, aut habendis concionibus occupentur.

Dec. eod. §. 3. 5 Ante nocturnum conscientiæ examen integer supersit quadrans, qui lectioni spiritualis libri, præparationique ad matutinam meditationem ab omnibus impendatur. Quadrans ante examen.

Dec. eod. §. 2. 6 Nemo orationis, aut examinis tempore ad portam, aut Ecclesiam, sine expressa Superioris facultate euocetur, nisi solennioribus diebus, quibus Confessionibus in templo vacatur. Omnes vero orationis tempore, quantum negotiorum magnitudo patietur, ab omnibus se occupationibus expediant, & tempore ad orationem se recipiant. Nemo ad ianuã tempore examinis.

Dec. eod. §. 1. 7 In singulis Domibus designandus vir fidus, qui orationis tempore omnes visitet, etiam illos, quibus quiescendi tempus à Superioribus prorogatur: nullius autẽ voluntati prorogatio hæc permittenda erit, sed certum omnibus surgendi, orandique tempus statuendum; ijs etiam, qui domesticis occupationibus orationis tempore distinentur (quales sunt Coquus, Ianitor, Æదituus, similesque) Visitatores in oratione.

leſque) certa meditationis hora aſſignetur, certuſque à quo id temporis viſitentur.

Dec. 45. 8 Feria quarta poſt decantatas tenebras, vſque in feriam ſextam hebdomadæ ſanctæ incluſiue, in Dominicæ Paſſionis venerationem, ab omni recreatione abſtinendum erit. Ceſsatio recreationis.

Dec. 9. 9 Vbi primum certi aliquid de Generalis morte per Prouincias conſtiterit, officium pro Defunctis, ſacrumque in ſingulis domicilijs ſolenne, conſueto Societatis, locique more cantandum, vel dicendum: ſacrumque eodem etiam die præter ea quæ à Vicario indicta, à reliquis faciendum; cenotaphio pro religioſa Societatis modeſtia in templo excitato. Exequiæ in obitu Generalis

Dec. 85. 10 Demortui Generalis Ordinationes, reſponſa ad Prouincias, priuilegia, particulares conceſſiones, eiuſque generis alia, eamdem vim habent, quam viuo Generale habebant, donec à ſucceſſore reuocentur. Ordinationes, & conceſsiones Generalis.

Dec. 47. 11 Qui Superiorum munus obeunt, maxime vero Prouincialium, tenebuntur vt primum illis commodum fuerit, ſubditos præſentes, & coram monere, vt priuilegia, & facultates à prædeceſſoribus Facultates à Superioribus conceſſæ.

bus conceſſas aperiant: vt illas ipſi vel confirment, vel abrogent, prout in Domino expedire iudicauerint. Vſque ad quam denunciationem facultates omnes in ſuo robore manebũt. qua peracta ſi ſubditi illas non aperiant, pro abrogatis de facto habendæ erunt. Facultates etiam à Viſitatoribus conceſſas tenebitur quiſque Prouincialibus rogantibus aperire. has tamen illi, niſi Generali admonito, reuocare non poterunt.

Dec. 61. 12 Si quis annuos perpetuos reditus, aut ſtabilia quæcunque bona Collegio donaret, aut legaret, cum onere partem aliquam prouentuum illorum annue in perpetuum profeſſæ Domui numerandi; nullo modo prouentus hi perpetui à profeſſa Domo admittẽdi eſſent, quod ea res cum peculiari paupertatis Profeſſorum voto, illiuſque puritate pugnare, ianuamque laxandæ paupertati aperire videatur. Annui reditus pro Domibus profeſsis.

Dec. 57. 13 Inter negotia ad rationem ſtatus pertinentia quibus miſcere ſe Noſtri Canone XII. Congregationis V. generalis ſub præcepto prohibentur, iuxta explicationem R. P. Claudij numerari non debent, quæ pertinent ad ſolã conſcientiam, directionemque Principum, qui Negotia ad rationem ſtatus pertinentia.

conſi-

consilium à Nostris petunt: sed illa omnia, quæ à spirituali instructione diuersa sunt: qualia sunt, quæ ad Principum inter se fœdera, vel ad regnorum iura, & successiones pertinent, vel ad bella tam ciuilia quam externa. Ac si quis publicis harum, similiumque rerum consilijs interesset, aut tractandis ijs operam re ipsa impenderet, contra XII. Canonem Cong. V. fecisse censendus esset.

Dec. 38. 14 Nulli Patrum quacunque ex causa, certus, stabilisque Coadiutor concedatur: sed quandocunque contigerit, aliquem alicuius opera egere, talem Superiores, pro negotiorum, temporumque, ac occurrentium necessitatum varietate, e domesticis assignent, quem ad id muneris commodissimum iudicauerint: ita vt nec ad egrediendum quidem domo idem semper tribuatur. Visitatoribus tamen, & Prouincialibus stabilis Coadiutor negandus non erit. Nulli certus socius.

Dec. 42. 15 Omnes vi quarti voti in Congregatione Quinta explicati, Præposito Generali certum gradū imponenti obedire tenentur. rationes tamen, quas consueto Societatis more quilibet proponere volet, scripto proponendæ in posterum erunt. quibus examinatis si in- Gradus acceptatio quando obligat.

ſententia Generalis perſeuerauerit, certumque abſolute gradum ſtatuerit, licet non addat obedientiæ præceptum, tenebitur talis imperatum gradum ſuſcipere, vt ſi non fuerit obſequutus, cenſendus ſit in malo ſtatu eſſe, & à Sacramentorum vſu, ac adminiſtratione repellẽdus.

Dec.30. 16 In eos, qui in conſultationibus, examinibus ad ſtudia, & profeſſionem, in informationibus ad gradus, & gubernationem; in Congregationibus tam prouincialibus, quam generalibus peracta euulgant, diligenter inquirant Superiores, repertoſque pro rei grauitate, culpæque magnitudine, pro arbitrio ſuo puniant, etiam vſque ad muneris Conſultorum, aliorumque non inferiorum priuationem. Euulgatores rerum ſecretarũ.

Dec.24. 17 §. 1. Omni omnino bonorum adminiſtratione, vt primum Nouitiatum ingreſsi fuerint Noſtri, ſe exuant. quorum adminiſtratio, ei Prouincialis iudicio committenda, qui maiori eam fide tractaturus videbitur.

§. 2. Quo tempore nihil Noſtri ex annuis ſuorum cenſibus, ſola voluntate ſua, in proprios, in Noſtrorum, in Collegiorum vſus conuertere poterunt. ad pias tamen cauſas, locaque, per modum

elee-

elemoſynæ, Prouinciale annuente, quædam è prouentibus annuis donare non vetantur.

§. 3. Bonorum vero quorumcunque dominio, ſiue realium, ſiue perſonalium, eorumque ſiue perpetuorum, ſiue vitalitiorum, quando per ætatem, patriaſq. licebit leges, iurique etiam ſucceſſionis omni, cum id P. N. imperauerit, exuere ſe Noſtri teneantur. Bonorum diſtributio.

§. 4. Penſionibus tamen Eccleſiaſticis, ſimilibus generum horum, cum ita perſonalia ſint, vt ſuper Noſtrorum perſonis conſtituantur, abdicare ſe in ſolidum Noſtros non expedit: Patris tamen Noſtri iudicio annua illorum diſtributio committenda, nullaque talium adminiſtratio poſſeſſoribus permittenda.

§. 5. Quadriennio tamen à Societatis ingreſſu, bonorum Noſtris poſſeſsio conceditur. quam nulli, præterquam Generali, idque in grauibus cauſis prorogare liceat. cuius prorogationis tempore, nihil ex annuis prouentibus poſſeſſionibus illorum accreſcet, ſed in pias cauſas annui hi fructus Prouincialis iudicio impendentur.

§. 6. Si ante quadriennij expletionē, perfectionis ſtudio, abdicare ſe quis in

ſolidum bonis in Noſtrorum vſum voluerit; ſolius Patris Noſtri iudicio abdicatio talis permittitur. quod ſi id temporis ad pias externorum cauſas proprietate, aut annuis prouentibus exuere ſe vellet, impediendus non erit.

Dec. 19. 18 §. 1. Nemo Noſtrorum ex quacunque propinquorum, aliorumve cauſa, tribunalibus ſe ſiſtat, liteſue dirigat, aut proſequatur; curam adminiſtrandi illorum bona ſuſcipiat; ad Eccleſiaſticas, aut ſæculares dignitates, muniaue promoueat, ſine expreſſa Generalis Præpoſiti facultate, quam illi ſoli Congregatio voluit reſeruatam. Tribunalia.

§. 2. In alijs pijs propinquorum, benefactorum Societatis, pauperum, ſimilium ve commendationibus, nihil ſine Superioris loci facultate tentandũ erit. qui in rebus alicuius momẽti, de ijs quæ moram non patiebantur à ſe conceſſis certiorem Prouincialem faciet: in ijs autem quæ morã patientur, pro impetranda facultate referet ad Prouincialem. qui & ipſe, ſi tantam res moram ferant, in grauioribus ad Generalem decurret: ſi acceleratione opus erit, permittere rem poterit: permiſſionis tamen cauſam, remque ipſam Generali prima da- Pia negotia:

ta opportunitate indicabit.

Dec.27. 19 §. 1. Licet peculiari præcepto sub mortali obligante, aut grauioribus censuris, ne Nostrorum quisquam apud Superiores externorum sibi patrocinia, aut intercessiones paret, non visum fuerit in præsentiarum inhibere; pro delicti tamen qualitate grauiter à Superioribus tales puniendi; vt à re prætensa, atque certum etiam tempus ab omni in Societate digniore munere obeundo, vel vocis tam actiuæ, quam passiuæ, iure, si quod habent, excludantur. Patrocinia, & intercessione sexternorum.

§. 2. Quod si qui inscij patronos hos patiantur, vbi primum studia, molitionesque talium intellexerint, teneantur illorum consilia Superioribus aperire, conatumque quantum poterunt impedire: quod si neglexerint, erunt pro rei magnitudine Superiorum arbitrio puniendi. ijsdemq legibus, ac pœnis subiacebunt, qui intercesionum harum conscij silentio eas premunt, nec ad Superiores deferunt.

Dec. 18. 20 Qui temere, & ex inanibus suspicionibus, vel ex alia quapiam minus probata causa, verbo, scriptoue falsum alteri crimen imponunt; quique graues Nostrorum defectus occultos alijs quã Delatores

Supe-

Superioribus aperiunt, ſeuerè pro deli-ɫi qualitate puniantur. qua in re Superiorum conſcientia oneratur, vt ſerio in auɫores inquirant, nec publice etiam in publicis deliɫis parcant. Qui vero auɫores manifeſtare recuſauerint, pro auɫoribus habendi, eademque pœna mulɫandi erunt. Caueant etiam Superiores, ne faciles Delatoribus aures præbeant. diſquirãt ſingula, donec in delatę rei cognitionem veniant, vt aut innocentem liberent, aut noxium, falſumq. Delatorem pro rei magnitudine puniant.

Dec. 18. 21 Nemo ad mediatos Superiores diɫa, faɫaue aliorum deferat, ni prius immediatos per ſe, alioſue, iuxta bene ordinatæ caritatis, & prudentiæ leges monuerit: addatque in ijs, quas ſcribit literas, monuiſſe ſe, nec emendationem ſequutam: niſi graues cauſæ ordinem hunc ſuaderent inuertendum. quod vbi acciderit, ordinis tranſgreſsi cauſas aperiet. Nemo ſcribat ad mediatos.

Dec. 29. 22 §. 1. Qui ad Societatis miniſteria idonei, dimiſsionem ab ea, nulla iuſta adduɫi cauſa petunt, prætenſæ ſuæ dimiſsionis rationes cum propriæ manus ſubſcriptione Prouinciali tradent, addentque nullas ſibi alias ſupereſſe. Dimiſsionem petẽtes.

Quas

Quas Prouincialis ſerio cum Conſultoribus examinatas, iudicioque ſuo & illorum addito, ad Præpoſitum Generalem mittet. quas ſi non probauerit, perpetuum talibus ſub præcepto ſilentium Prouincialis indicat: non obtemperantes pro delicti qualitate puniat, publica etiam in publicis culpis animaduerſione. certoque ſibi perſuadeant tales, ni Superioribus acquieſcant, ſecuros ſe in conſcientia eſſe non poſſe, ſed mortali culpæ, quamdiu illa animi obſtinatione tenentur, ſubiacere.

Dec. eod. §. 2. Imponitur præceptum, latæque infertur ſententię excommunicatio, Prouinciali reſeruata, tam in illos, qui inconſulto Prouinciale externos de dimiſsione ſua in conſilium adhibent; quam in illos, qui externorum auxilio, & interceſſione ad dimiſsionem à Superioribus impetrandam vtuntur. addanturq. pro Prouincialis arbitrio pœnæ; longeq. illis difficilior ad dimiſsionē pateat aditus. Recurſus ad externos.

Dec. eod. §. 3. Illis, qui ſola importunitate, cum alia nulla iuſta cauſa ſubſit, dimiſſionem depoſcunt, nulla in poſterum, niſi cum obligatione aliam Religionem intrandi, in qua regularis vigeat obſeruantia, concedatur. quod & patentibus inſe- Cogendi ad aliam Religionē

inſeratur. ac non niſi rariſsime, & ob grauiſsimas omnino cauſas permittendum, vt liber ab omni votorum obligatione ad ſæculum redeat.

Dec. eod. §. 4. Quicunque è cauſis aut non veris, aut ſi veris, è grauibus delictis ea mente perpetratis dimiſsionem impetrarunt; certo ſibi perſuadeant, nullo ſe modo tutos in conſcientia fore: omnemque hanc facultatem in conſcientiæ foro irritam, ac nullam eſſe; omnibuſq. ſe Apoſtatarum pœnis, ac cenſuris ſubiacere. quæ res ſi in exteriori foro conſtiterit, poterunt Superiores in illos, tanquam veros Apoſtatas, iuxta Societatis priuilegia, & ſacrorum Canonum diſpoſitionem procedere. Obtendentes cauſas falſas.

Dec. eod. §. 5. Qui ad dimiſsionem ſecretas obtendunt cauſas, quibus ſe ineptos ad religioſæ diſciplinæ, votorumque obſeruationem contendunt; illas ipſi iudicio Patris Noſtri, Prouinciali, & immediato Superiori ſuo, vel alteri indicare tenebuntur; quo rebus omnibus ſerio examinatis, maturius, certiuſque aliquid de neganda, vel concedenda dimiſsione ſtatuere P. N. poſsit. qui ſi renuant prædictis PP. ſecretas illas cauſas aperire, omni obtinendæ dimiſsionis ſpe careant. Obtendentes cauſas ſecretas.

§. 6. Qui

Dec. eod. §. 6. Qui ob graue delictum publicum è Societate dimittuntur, pro culpæ prius qualitate, Superiorum arbitrio puniantur, etiam inclusione, vbi id vsus & consuetudo obtinuit. Puniantur ante dimissionē.

Dec. 8. §. 7. Profugientes à Societate, quo facilius dimissionem obtineant, nec Romæ facile à Patre Nostro audiendi; nec sine pœna pro delicti qualitate, Patris Nostri iudicio in Prouincia infligenda, dimittendi. Profugi à Societate.

Dec. 50. 23 Promissio Societatem ingrediendi, quæ simplicium votorum formula continetur, peculiarisque voti vim habet, Coadiutores etiam temporales complectitur. Votum quartū spectat etiam ad Coadiutores.

Dec. 32. et 36. 24 Seruetur in Coadiutoribus regula custodis vestium, vt sottana dimidio palmo breuiore, pallio sottanis etiã breuiore vtantur. Ijs verò, qui in posterum ad Societatem venturi sunt, omnis clericalis pilei vsus, quo Sacerdotes, & Scholastici vtuntur, interdicitur, adempta Superioribus omnibus, etiam Generali, dispensandi facultate: ita vt indispensabilis hæc res decreti vim obtineat. Coadiutorū pileus, & vestitus

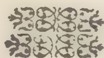
Dec. 89. 25 Cum Canon tertius Congregationis primæ, dicat Generalis esse Regu- Canonum conciliatio.

las

las condere, intelligendus de Regulis eſt, quæ ordinationum vim habent, & non vno Conſtitutionum loco pro eodem ſumuntur: quas vt condere, ita & abrogare à Generalis vuluntate pendet. Cum vero Canon XXI. Congregationis IV. generalis Congregationis eſſe dicat leges condere, de ijs loquitur, quæ vim Conſtitutionum, & Decretorum generalium habent; quorum vniuerſam Societatem obligantium abrogatio à ſola generalis Congregationis poteſtate dependet. Atque ita duo hi Canones, quia nonnullis pugnantia continere videbantur, nullo negotio conciliantur.

Dec. 53. 26 Impedimenta primi generis, & ordinis quinque, quæ eſſentialia Societatis impedimenta Quinta Congregatio vocat, irritantia ſunt vota ſimplicia, & quamcunque inſequentem profeſsionem aliam. quo fit, vt qui illis tenentur, inhabiles, & incapaces ipſo facto ad Societatis ingreſſum, & admiſsionem ſint, & ad quamcunque valide edendam in illa profeſsionem. Impedimenta irritantia.

INDEX EORVM quæ in Canonibus continentur.

Assistens.

Barba.

Beneficia.

Bona.

Cantus.

Capellaniæ.

Carcer.

Curan-

Commissarij.

Concionator.

Confessarius.

Congregatio.

Constitutiones.

Conuictores.

Corrector.

Definitores.

Manifestatio delicti.

Mensa.

Missiones.

Negotia.

Negotiatio.

Nomen.

Nouitij.

nera-

Procu-

Profeſsi.

Prouinciales.

Status. *vide* Gradus.

Substantialia.

Suffragia.

Superintendens.

Theologia.

Vicarius.

Visitator.

Vniuersitas.

FINIS.

